

Briselē, 29.1.2014.
COM(2014) 43 final

2014/0020 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA
par strukturālajiem pasākumiem, ar ko uzlabo ES kredītiestāžu noturību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2014) 30 final}
{SWD(2014) 31 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Kopš finanšu krīzes sākuma Eiropas Savienība ("Savienība") un tās dalībvalstis ir iesaistījušās finanšu regulējuma un uzraudzības būtiskā pārskatīšanā.

Banku darbības jomā Savienība ir sākusī daudzas reformas, lai izveidotu drošāku, stabilāku, pārredzamāku un atbildīgāku finanšu sistēmu, kas kalpo ekonomikai un sabiedrībai kopumā. Tomēr Savienības banku sektors joprojām ir apjomīgs absolūtajā (42,9 triljoni euro) un relatīvajā izteiksmē (gandrīz 350 % no Savienības IKP). Pēc aktīvu apjoma Savienības vislielāko banku individuālais lielums ir diezgan līdzīgs vai gandrīz tāds pats kā to piederības valsts IKP. Šīs bankas aizvien ir pārāk lielas, lai būtu pieļaujams to bankrots, apjoma dēļ tās glābt būtu pārāk dārgi un to struktūras dēļ būtu pārāk sarežģīti tās noregulēt.

Nemot vērā iepriekšminēto, komisārs Barnjē 2011. gada novembrī paziņoja par augsta līmeņa ekspertu grupas (*HLEG*) izveidi, kuru vadīja Somijas Bankas vadītājs Erki Līkanens un kuras uzdevums bija novērtēt nepieciešamību pēc Savienības banku nozares strukturālas reformas¹. Grupa nāca klajā ar ziņojumu 2012. gada oktobrī, apgalvojot, ka ir nepieciešama banku pārstrukturēšana, lai papildinātu esošās reformas, un iesakot, ka būtu obligāti jānodala tirdzniecība savā vārdā un citi augsta riska tirdzniecības darījumi, tos novirzot uz atsevišķu juridisko struktūru bankas grupā. Nodalīšana būtu obligāta tikai tām bankām, kuru nodalāmo darbību apjoms veido būtisku daļu bankas darījumdarbībā². Eiropas Parlamentā 2013. gada 3. jūlijā ar balsu vairākumu (EP) tika pieņemts pašiniciatīvas ziņojums "ES banku sektora struktūras pārveidošana"³, kurā atzinīgi vērtēti strukturāli reformu pasākumi Savienības līmenī, lai novērstu bažas par bankām, kas ir pārāk lielas, lai būtu pieļaujams to bankrots⁴.

Šis priekšlikums ir būtiska daļa no Savienības atbildes uz to, kā risināt dilemmu "pārāk lielas, lai būtu pieļaujams to bankrots". Tā mērķis ir novērst to, ka atlikušie nepārvaldītie riski Savienības banku sistēmā varētu materializēties. Tas ierobežos banku bilancu mākslīgu ekspansiju, sevišķi pilnīgi spekulatīva rakstura darījumus, tādējādi samazinot risku, ka nodokļu maksātājiem ir jāiesaistās, lai glābtu bankrotējošas bankas, un vajadzības gadījumā samazinot noregulējuma izmaksas un sarežģītību. Tas ir arī svarīgs papildinājums direktīvai, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību sanācības un noregulējuma režīmu ("BRRD")⁵.

Līdz šim starptautisko reformu darba plānā, par ko vienojās *G20*, strukturālas reformas netika iekļautas. Tomēr daudzas jurisdikcijas visā pasaulē jau ir ieviesušas vai ierosinājušas pasākumus, lai mazinātu minētās bažas. Pēdējos gados daudzas dalībvalstis (Vācija, Francija, Apvienotā Karaliste un Beļģija) ir iesaistījušās reformu iniciatīvās. Amerikas Savienotās

¹ Grupas uzdevumus un dalībnieku sarakstu skatīt vietnē http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/mandate_en.pdf.

² Pārējie augsta līmeņa ekspertu grupas izstrādātie ieteikumi bija šādi: 2) var būt nepieciešams nodalīt papildu darījumus atkarībā no sanācības vai noregulējuma plāna; 3) izmantot iekšēju rekapitalizāciju kā noregulējuma instrumentu; 4) pārskatīt kapitāla prasības par tirdzniecībai turētājiem aktīviem un ar nekustamo īpašumu saistītiem aizdevumiem; un 5) ieviest pasākumus, kuru mērķis ir banku pārvaldības un kontroles stiprināšana, lai padarītu stingrāku banku pārbaudi un tirgus disciplīnu.

³ Eiropas Parlaments (*McCarthy* 2013), ES banku sektora struktūras pārveidošana, 2013/2021 (*INT*).

⁴ Jēdziens "pārāk lielas, lai būtu pieļaujams to bankrots" nozīmē, ka bankas ir pārāk svarīgas, pārāk savstarpēji saistītas, kā arī strukturāli pārāk sarežģītas, lai būtu pieļaujams to bankrots. Skatīt arī Eiropas Komisijas dokumentu (2013b).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva xx/xxxx/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību sanācības un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvas 77/91/EEK un 82/891/EK, Direktīvas 2001/27/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK un 2011/35/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010, (OV L--xxx).

Valstis nesen pieņēma tā sauktos Volkera noteikumus (*Volcker rule*), aizliedzot bankām veikt tirdzniecību savā vārdā. Turklāt starptautiskās organizācijas ir aicinājušas organizēt globālu apspriešanu par banku struktūrām un darbījumdarbības modeļiem. Ņemot vērā reformu iniciatīvu izplatīšanos šajā kontekstā un lai novērstu pasākumu pārklāšanos vai neatbilstību, kas ietekmē starptautiskā mērogā darbojošās bankas, G20 vadītāji iepriekšējā samītā Sanktpēterburgā aicināja Finanšu stabilitātes padomi novērtēt pārrobežu neatbilstības un to, kā strukturālas banku reformas ietekmē finanšu stabilitāti globālā mērogā. Šajā priekšlikumā ir rūpīgi ņemti vērā jaunie starptautiskās koordinācijas centieni un atzīta nepieciešamība novērst regulējuma arbitrāžas iespējas.

Šim priekšlikumam ir pievienots tieši saistīts priekšlikums novērst vēl vienu ar finansēm saistīta riska kaitīgas ietekmes izplatību, tas ir, savstarpēju saistību starp tirgus dalībniekiem, tostarp sistēmiskām bankām, kas izmanto neskaidras tirdzniecības saiknes vērtspapīru finansēšanas darījumos. Zaļajā grāmatā par paralēlo banku sistēmu, ar ko Komisija nāca klajā 2012. gada 19. martā⁶, atzīts, ka jebkāds pastiprināts banku regulējums varētu izstumt būtisku daļu bankas darbību ārpus tradicionālo banku darbību robežām pretim paralēlajai banku sistēmai, kas ir definēta kā "kredītu starpniecības sistēma, kurā iesaistītas sabiedrības un darbības ārpus tradicionālās banku sistēmas"⁷. Eiropas Parlaments 2012. gada 20. novembrī pieņēma Rezolūciju par paralēlo banku sistēmu⁸, kurā tas uzsvēra nepieciešamību nodrošināt lielāku pārredzamību finanšu iestāžu struktūrā un darbībās, kā arī nepieciešamību, lai uzraudzītāji būtu informēti par paralēlo banku darbību līmeni, piemēram, attiecībā uz līgumiem par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu un vērtspapīru aizdevumiem. Komisija 2013. gada 4. septembrī savā paziņojumā par paralēlo banku sistēmu norādīja⁹, ka vērtspapīru finansēšanas darījumu, piemēram, līgumu par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu un vērtspapīru aizdevumu, citu līdzvērtīgu darījumu un nodrošinājuma tālākizmantošanas pārredzamības pastiprināšana būs svarīga, lai uzraudzītu riskus, kas ir saistīti ar pārmērīgu aizņemto līdzekļu īpatsvaru, savstarpēju saikni un ciklisku uzvedību.

Šā paskaidrojuma raksta atlikušajā daļā ir ietverts šā priekšlikuma skaidrojums attiecībā uz kredītiestāžu strukturālu nodalīšanu.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām ir notikušas vairākkārt. Augsta līmeņa ekspertu grupa savu pilnvaru laikā tikās ar dažādām ieinteresētajām personām un rīkoja publisku apspriešanu, kuras dalībnieki bija banku pārstāvji, korporatīvie klienti, privāti klienti un to asociācijas¹⁰. Komisija arī rīkoja sabiedrisko apspriešanu ar ieinteresētajām personām

⁶ COM(2012) 102 *final*, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/shadow/green-paper_lv.pdf.

⁷ Šo definīciju ir izstrādājusi FSP savā 2011. gada 27. oktobra ziņojumā par paralēlās banku sistēmas pārraudzības un regulējuma pastiprināšanu, http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111027a.pdf.

⁸ P7_TA(2012)0427, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0427&language=LV>

⁹ Komisijas paziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam "Paralēlā banku sistēma – vēršanās pret jauniem riska avotiem finanšu nozarē", COM(2013), 614 *final*.

¹⁰ Apspriešanās ar augsta līmeņa ekspertu grupu par ES banku sektora struktūras reformām, 2012. gada maijs/jūnijs. http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/banking_sector_en.htm. Augsta līmeņa ekspertu grupa saņēma 83 atbildes, vairumu no kurām sniedza bankas un citas finanšu iestādes, kurām sekoja privāti klienti un to asociācijas un, visbeidzot, korporatīvie klienti.

2012. gada oktobrī¹¹. Ar dalībvalstīm tika apspriesta arī strukturālā banku reforma un nepieciešamība pēc koordinētas rīcības Savienības mērogā.

Ietekmes novērtējuma sagatavošanas laikā Komisija 2013. gada pavasarī rīkoja papildu sabiedrisko apspriešanu ar ieinteresētajām personām, aicinot bankas noteikt, kādu ietekmi radīs dažāda veida strukturālo reformu risinājumi¹². Apspriešanas ietvaros saņemtās 500 atbildes norādīja uz viedokļu atšķirībām starp bankām, no vienas puses, un patērētājiem un finanšu iestādēm, kas nav bankas, no otras puses. Bankas lielā mērā iebilda pret strukturālu nodalīšanu, savukārt finanšu iestādes, kas nav bankas, un patērētāji, lielākoties to atbalstīja. Citu kategoriju pārstāvju viedokļi bija līdzsvarotāki.

2013. gada martā tika izveidota dienestu vadības grupa banku strukturālo reformu jautājumos, kurā piedalījās pārstāvji no *COMP*, *ECFIN*, *EMPL*, *ENTR*, *JUST*, *MARKT*, *SG*, *SJ*, *TAXUD* un *JRC* ģenerāldirektorātiem. Minētā grupa tikās 2013. gada martā, aprīlī un septembrī un piedalījās ietekmes novērtējuma izstrādē.

Ietekmes novērtējuma projekts 2013. gada 19. septembrī tika iesniegts Komisijas Ietekmes novērtējuma padomei (INP) un 2013. gada 16. oktobrī tika apspriests ar INP. Ietekmes novērtējuma padome sagatavoja savus ieteikumus par projekta uzlabošanu 2013. gada 18. oktobrī. Galvenie ieteikumi bija šādi: i) uzlabot problēmu aprakstu un pamatscenāriju; ii) labāk aprakstīt un paskaidrot reformu risinājumus; iii) labāk novērtēt ietekmi un labāk parādīt izvēlēto reformu risinājumu efektivitāti; iv) labāk izklāstīt ieinteresēto personu viedokļus; un v) pievienot glosāriju. Komisijas dienesti 2013. gada 18. decembrī atkārtoti iesniedza pārskatītu ietekmes novērtējumu, tam pievienojot atsevišķu dokumentu, kurā Ietekmes novērtējuma padomei paskaidroja, kā ir ņemti vērā minētās padomes ieteikumi. Ietekmes novērtējuma padome 2014. gada 15. janvārī sniedza pozitīvu atzinumu, vienlaikus pievienojot ieteikumus turpmākiem uzlabojumiem, lūdzot jo īpaši stiprināt ierosināto pasākumu pamatojuma analīzi, alternatīvus reformu risinājumus, ietekmi un ieinteresēto personu viedokļus attiecībā uz pārredzamības pasākumiem, kas tika pievienoti tikai atkārtoti iesniegtajā galīgajā ietekmes novērtējumā. Ietekmes novērtējuma padome arī ieteica turpmāk stiprināt strukturālo reformu risinājumu izklāstu un izvēlēto reformu risinājumu ietekmes un efektivitātes novērtējumu. Ietekmes novērtējuma galīgajā redakcijā tika būtiski paplašināta pārredzamības reformu pasākumu analīze un pamatīgāk izskatīti divi citi INP ieteikumi.

Attiecībā uz šā priekšlikuma vispārējām izmaksām un ieguvumiem šim priekšlikumam veiktajā ietekmes novērtējumā tika izmantota kvantitatīvā modelēšana un kvalitatīvā analīze. Ietekmes novērtējumā tika secināts, ka netiešās subsīdijas ir būtiskas, jo tās ir atkarīgas no bankas apjoma un bankas savstarpējās saistības līmeņa. Pienācīgi ņemot vērā neapšaubāmos ieguvumus, ko rada banku darbību modeļu daudzveidība Eiropā, šā priekšlikuma mērķis ir nodrošināt, ka tiek saglabāts trauslais līdzsvars starp sistēmisku risku novēršanu un ilgtspējīgas ekonomikas izaugsmes finansēšanu.

¹¹ Apspriešanās par augsta līmeņa ekspertu grupas ieteikumiem attiecībā uz ES banku sektora struktūru, http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/hleg-banking_en.htm. No 89 saņemtajām atbildēm gandrīz puse bija no banku nozares.

¹² "Komisijas apspriešanās par banku sektora strukturālo reformu", http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2013/banking-structural-reform/index_en.htm. Komisijas dienesti saņēma vairāk nekā 500 atbildes. Tās sniedza bankas un citas finanšu iestādes, korporatīvie klienti, ieguldītāji, valsts sektora iestādes un patērētāju asociācijas, kā arī privātas personas – atbildes no privātpersonām (439) un patērētāju asociācijām (11).

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Juridiskais pamats un subsidiaritāte

Šīs regulas juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. panta 1. punkts, kas ļauj pieņemt pasākumus valsts noteikumu tuvināšanai, kuru mērķis ir izveidot labi funkcionējošu iekšējo tirgu.

Vienoti noteikumi par banku struktūrām uzlabos finanšu stabilitāti Savienībā, labāk integrēs finanšu tirgus, atvieglos grupas strukturētu noregulējumu un sanācību, uzlabos pārrobežu pakalpojumu sniegšanu un darījumdarbības izveidošanu citās dalībvalstīs, samazinās konkurences kropļojumus un novērsīs regulējuma arbitrāžu.

Dažas dalībvalstis ir ierosinājušas vai pieņēmušas strukturālo reformu pasākumus savām valsts banku sistēmām. Neatbilstīgi valstu tiesību akti, kas nav izstrādāti tiem pašiem politikas mērķiem tādā veidā, kas ir saderīgs un līdzvērtīgs šajā regulā paredzētajiem mehānismiem, palielina iespējas, ka tiek kropļota kapitāla plūsma un lēmumi par ieguldījumiem. Bez Savienības mēroga pieejas bankas būs spiestas pielāgot savu struktūru un darbību, ievērojot valsts tiesību aktus, tādējādi tas padarīs tās strukturāli vēl sarežģītākas un palielinās sadrumstalotību.

Nekonsekventi valstu tiesību akti arī apdraudētu centienus panākt, lai iekšējā tirgū tiktu piemērots vienots noteikumu kopums un tiktu izveidota efektīva banku savienība, jo tie ierobežotu vienotā uzraudzības mehānisma (VUM)¹³ un turpmākā vienotā noregulējuma mehānisma (VNM)¹⁴ efektivitāti. Nekonsekventi tiesību akti arī padara pārrobežu iestāžu pārvaldību sarežģītāku un dārgāku.

Šajā regulā paredzētā saskaņošana Savienības mērogā var nodrošināt, ka Savienības banku grupas, no kurām daudzas darbojas vairākās dalībvalstīs, regulē kopīgs strukturālu prasību regulējums, līdz ar to nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus, samazinot regulējuma sarežģītību, novēršot nepamatotas atbilstības ievērošanas izmaksas pārrobežu darbībām, veicinot turpmāku integrāciju Savienības tirgū un veicinot regulatīvās arbitrāžas iespēju novēršanu.

Saskaņā ar mērķiem, kas veicina funkcionējošu iekšējo tirgu, dalībvalsts, kas ir iepriekš pieņēmusi tiesību aktus, ar kuriem kredītiestādēm, kas pieņem noguldījumus no privātpersonām un MVU, kā galvenajam uzņēmumam aizliedz iesaistīties ieguldījumu darījumos un turēt tirdzniecībai paredzētus aktīvus, var lūgt Komisijai piešķirt atkāpi no noteikumiem, kas izklāstīti III nodaļā ("konkrētu tirdzniecības darbību nodalīšana") attiecībā uz kredītiestādi, kurai piemēro valsts tiesību aktus, kas ir saderīgi ar minētās nodaļas noteikumiem. Tas ļautu dalībvalstīm, kuras jau ir īstenojušas lielā mērā līdzvērtīgus pasākumus, novērst spēkā esošo noteikumu dārgo saskaņošanu ar šiem noteikumiem. Lai nodrošinātu, ka valstu tiesību aktu ietekme neapdraud iekšējā tirgus mērķi vai darbību, valstu tiesību aktu mērķiem ir jābūt tādiem pašiem kā šajā priekšlikumā izklāstītajiem mērķiem, un valsts juridiskajiem, uzraudzības un īstenošanas pasākumiem ir jānodrošina, ka attiecīgā kredītiestāde atbilst juridiski saistošām prasībām, kas ir saderīgas ar šo priekšlikumu.

Šajā priekšlikumā ir ņemta vērā finanšu tirgu straujā attīstība un progress finanšu inovācijas jomā, kā arī tendences Savienības regulatīvajās un uzraudzības sistēmās. Lai nodrošinātu vienotā noteikumu kopuma efektīvu un konsekventu uzraudzību banku nozarē, šis priekšlikums paredz nozīmīgu lomu Eiropas Banku iestādei (EBI). Pieņemot konkrētus

¹³ Izveidots ar Padomes 2013. gada 15. oktobra Regulu (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņām, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp).

¹⁴ Izveidots, pieņemot [VNM].

lēmumus, kompetentās iestādes apspriedīsies ar EBI, kā paredzēts šajā priekšlikumā, un EBI sagatavos regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu projektu, kā arī iesniegs ziņojumus Komisijai. Tas ir jo īpaši svarīgi situācijās, kuras aprakstītas 9., 10., 13. un 21. pantā.

3.2. Samērīgums

Saskaņā ar LES 5. pantā noteikto proporcionalitātes principu Savienības rīcības saturam un veidam jābūt samērīgam ar Līgumu mērķu sasniegšanai nepieciešamo.

Ierosinātā regula aizliedz lielām Savienības kredītiestādēm un banku grupām veikt tirdzniecību savā vārdā un ar to saistītas konkrētas darbības.

Īpašumtiesību nodalīšanai ir iespēja kļūt par visefektīvāko strukturālo reformu instrumentu, lai sasniegtu konkrētus mērķus – atvieglot noregulējumu un mazināt bezatbildīgas rīcības risku, novērst interešu konfliktus un kapitāla un resursu nepareizu sadalījumu. Iespējamie ieguvumi, ko sniegtu aizliegums veikt tirdzniecību savā vārdā, būtu jo īpaši vērā ņemami tādos jautājumos kā risku mazināšana, strukturāla sarežģītība, savstarpēja saistība un interešu konflikti. Tomēr ņemot vērā problēmas, ko rada tirdzniecības veikšanas savā vārdā un citu līdzīgu tirdzniecības darbību, jo īpaši tirgus uzturēšanas, sarežģītā nodalīšana, šā pasākuma samērīgums balstās uz to darbību šauru definīciju, kurām piemēro šo aizliegumu. Ir pamatoti no aizlieguma darbības jomas izslēgt mazākas bankas, jo šāds aizliegums minētajām bankām varētu radīt nesamērīgu ietekmi, ja tām būtu jāatbrīvojas no sava portfeļa daļām.

Ierosinātā regula arī paredz, ka kompetentā iestāde sistemātiski veic konkrētu citu darbību – tirgus uzturēšanas, investēšanas vērtspapīrošanā/vērtspapīrošanas sponsorēšanas un konkrētu atvasināto finanšu instrumentu tirdzniecības – pārskatīšanu. Tās ir darbības, saistībā ar kurām pastāv vislielākais risks, ka tirdzniecību savā vārdā varētu veikt, neievērojot minēto aizliegumu, un kuras radītu riskus pamata kredītiestādes un Savienības finanšu sistēmas stabilitātei. Kompetentā iestāde ir pilnvarota pieprasīt nodalīšanu. Šīs pilnvaras pieprasīt veikt nodalīšanu nav jāīsteno kā viens pasākums. Kompetentajai iestādei ļauj pieņemt lēmumu, izmantojot saskaņotu parametru kopumu. Tikai noteiktos gadījumos, ja riski pārsniedz robežvērtības, kas jānosaka, izmantojot saskaņotus parametrus, kompetentā iestāde pieprasa veikt nodalīšanu. Šo pieeju uzskata par proporcionālu, jo nodalīšanu pieprasa veikt tikai konkrētos apstākļos un padziļināti pārskatot minēto darbību ietekmi uz pamata kredītiestādes riska profilu un uzvedību.

Ierosinātā regula attiecas uz lielām kredītiestādēm un banku grupām. Ņemot vērā to, ka šā priekšlikuma galvenais mērķis ir novērst atlikušos sistēmiskos riskus Savienības finanšu sistēmā, šā priekšlikuma pasākumu attiecināšana uz visām kredītiestādēm būtu nesamērīga un varētu radīt nepamatotas izmaksas, jo īpaši mazākām kredītiestādēm.

Kredītiestādēm, kas nav ietvertas ierosinātās regulas darbības jomā, nepiemēro paredzētos strukturālos pasākumus. Tas nozīmē, ka dalībvalstis vai kompetentās iestādes var izlemt noteikt līdzīgus pasākumus arī mazākām kredītiestādēm.

Ierosinātajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas iekļauti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši, tiesības uz personas datu aizsardzību, brīvība veikt darījumdarbību, tiesības uz īpašumu, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, un tā ir jāīsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.

3.3. Sīkāks priekšlikuma izskaidrojums

Šajā iedaļā ir īsumā izklāstīti šīs regulas galvenie elementi.

3.3.1. *Strukturālas nodalīšanas mērķi un priekšmets*

Ierosinātās regulas mērķis ir uzlabot finanšu stabilitāti Savienībā, īstenojot lielu banku strukturālu reformu un tādējādi papildinot Savienības mērogā jau uzsāktās finanšu regulējuma reformas. Regulas 1. pantā ir izklāstīts reformas mērķis un uzdevumi.

Regulas 2. pantā ir norādīts priekšmets – paredzēt noteikumus par strukturālām pārmaiņām attiecībā uz bankām, kas ir pārāk lielas, lai būtu pieļaujams to bankrots, nosakot aizliegumu veikt tirdzniecību savā vārdā un konkrētu tirdzniecības darbību iespējamu nodalīšanu.

3.3.2. *Darbības joma*

Regulas 3. pantā ir noteikts, ka ierosinātā regula attiecas uz bankām, kas atbilst konkrētiem kritērijiem un pārsniedz konkrētas robežvērtības.

- (1) Minētās prasības attiecas uz Eiropas bankām, kas ir atzītas par globāli sistēmiski svarīgām.
- (2) Prasības piemēro bankām, kuras pārsniedz turpmāk minētos rādītājus trīs gadus pēc kārtas: a) bankas kopējie aktīvi pārsniedz 30 miljardus euro¹⁵, un b) bankas kopējie tirdzniecībai turētie aktīvi un saistības pārsniedz 70 miljardus euro vai 10 % no to aktīvu kopējā apjoma.

Regulas 22. un 23. pantā ir noteikta sīkāka informācija par to, kā būtu jāaprēķina "tirdzniecības darbības" (pārskatam, ko veic kompetentā iestāde un ar ko nosaka iespējamo nodalīšanu no kredītiestādes). Ņemot vērā to, ka banku strukturālā reforma galveno uzmanību velta banku darbībām, 23. panta 2. punktā ir noteikts, ka attiecībā uz finanšu konglomerātiem šādā aprēķinā neietver apdrošināšanas sabiedrību un nefinanšu uzņēmumu darbības.

Ierosināto regulu piemēros Savienības kredītiestādēm un to ES mātesuzņēmumiem, meitasuzņēmumiem un filiālēm, tostarp trešās valstīs. To arī piemēros to banku filiālēm un meitasuzņēmumiem Savienībā, kuras veic darījumdarbību trešās valstīs. Tik plaša teritoriālā darbības joma ir pamatota, lai nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus un novērstu to, ka nolūkā šīs prasības apiet, darbības tiek pārvestas ārpus Savienības. Tomēr Savienības banku ārvalstu meitasuzņēmumi un ārvalstu banku ES filiāles varētu atbrīvot no šī aizlieguma, ja tām piemēro līdzvērtīgus noteikumus par nodalīšanu (4. un 27. pants). Regulas 4. panta 2. punktā ir paredzēts vēl viens potenciāls atbrīvojums: uzraudzītājiem ir piešķirtas pilnvaras atbrīvot no nodalīšanas grupu ārvalstu meitasuzņēmumus, kam ir autonoma ģeogrāfiski decentralizēta struktūra, īstenojot neregulējuma stratēģiju (*Multiple Point of Entry*), kas paredz piemērot neregulējumu bankrotējošās grupas dažādām struktūrvienībām, ko, savstarpēji sadarbojoties, veic vairākas neregulējuma iestādes.

Piemērojot prasību par nodalīšanu visai globālajai korporatīvajai grupai neatkarīgi no ģeogrāfiskās atrašanās vietas, tiek novērsta iespēja, ka bankas izvairīsies no konkrētu darbību izvietojanas ārpus Savienības. Turklāt, papildinot plašu teritoriālo darbības jomu ar līdzvērtīgu trešās valsts režīmu, tiek mazinātas iespējamās trešo valstu jurisdikciju ārpusteritorialitātes problēmas. Pieprasot ārvalstu bankām nodalīt to darbības Savienībā, tiek arī nodrošināti līdzvērtīgi konkurences apstākļi iekšējā tirgū un līdz ar to tiek samazināts negodīgas konkurences risks.

3.3.3. *Aizliegums veikt tirdzniecību savā vārdā (II nodaļa)*

Ierosinātās regulas 6. panta 1. punktā noteikts, ka kredītiestāde un vienas un tās pašas grupas iekšējās struktūras nedrīkst iesaistīties tirdzniecības veikšanā savā vārdā ar finanšu instrumentiem un precēm. Lai arī attiecībā uz konkrētu banku darbību Savienības līmenī

¹⁵ Tā ir robežvērtība "nozīmīgām iestādēm", kas izmantota Regulā (ES) Nr. 1024/2013.

konsekventi dati ir niecīgi, pieejamie pierādījumi norāda uz to, ka tirdzniecība savā vārdā veido tikai nelielu daļu no banku bilancēm¹⁶. Tomēr tie paši pierādījumi norāda uz to, ka šāda tirdzniecība bija būtiska pirms krīzes un, neveicot regulatīvo intervenci, nav garantijas, ka nākotnē tā atkal nepalielināsies.

Ir grūti definēt tirdzniecību savā vārdā un atšķirt to no tirgus uzturēšanas. Saskaņā ar regulas 5. panta 4. punktu, kurā ir šauri definēta tirdzniecība savā vārdā, tiktu aizliegtas apakšnodaļu, nodaļu, departamentu vai atsevišķu tirgotāju darbības, kas ir jo īpaši veltītas pozīciju ieguvei nolūkā gūt peļņu, kam nav nekādas saistības ar klientu darbību vai struktūras riska ierobežošanu.

Ierosinātās regulas 6. panta 2. punktā ir precizēts, ka šis aizliegums neattiecas uz tādām kredītiestādēm, kas ir ietvertas regulas darbības jomā, kā noteikts 3. un 4. pantā, un tām ir īpaši izveidotas struktūras naudas tirgus instrumentu pirkšanai un pārdošanai naudas pārvaldības nolūkos. No aizlieguma ir arī atbrīvota tirdzniecība ar Savienības valdību obligācijām (6. panta 2. punkta a) apakšpunkts), lai novērstu iespējamās negatīvās sekas šajos svarīgajos tirgos. Šis atbrīvojums atspoguļo atbrīvojumu, kas noteikts tirdzniecībai ar valdību obligācijām attiecībā uz darbību novērtēšanu (8. panta 2. punkts).

Lai arī principā aizliegumu veikt tirdzniecību savā vārdā varētu piemērot visām bankām, ir ierosināts to piemērot vienīgi 3. pantā minētajām bankām. Lai novērstu to, ka bankas apiet aizliegumu, piemēram, kļūstot par riska ieguldījumu fondu īpašniecēm vai tajos investējot, regulas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir noteikts, ka bankām, kurām piemēro aizliegumu veikt tirdzniecību savā vārdā, aizliedz arī investēt vai turēt akcijas riska ieguldījumu fondos (vai ar tiem saistītos sertifikātos/atvasinātos instrumentos) vai struktūrās, kas iesaistās tirdzniecībā savā vārdā vai sponsorē riska ieguldījumu fondus. No šī aizlieguma atbrīvo slēgta veida fondus, kas neizmanto piesaistītos līdzekļus, galvenokārt privātā kapitāla, riska kapitāla un sociālās darījumdarbības fondus, ņemot vērā to nozīmi reālās ekonomikas finansēšanas atbalstīšanā (6. panta 3. punkts). Kredītiestādes, uz kurām attiecas šis aizliegums, varēs turpināt sniegt banku/glabāšanas pakalpojumus riska ieguldījumu fondiem.

3.3.4. Konkrētu tirdzniecības darbību potenciāla nodalīšana (III nodaļa)

Bankas iesaistās daudzās tirdzniecības un ieguldījumu banku darbībās, tostarp tirgus uzturēšanā, aizdevumu sniegšanā riska kapitāla un privātā kapitāla fondiem, riskantas vērtspapīrošanas investīcijās un sponsorēšanā, atvasinātu instrumentu pārdošanā un tirdzniecībā, u.c. Banku grupām ļaus turpmāk iesaistīties šādās citās darbībās pēc kompetentās iestādes ieskatiem, kuras pienākums būs pārskatīt tirdzniecības darbības un kurai būs pilnvaras (kā arī dažos gadījumos pienākums) nodalīt darbību apakšgrupu (tirgus uzturēšanu, riskantu vērtspapīrošanu, sarežģītus atvasinātos instrumentus), ja ir pārsniegti konkrēti parametri. Mērķis ir novērst risku, ka bankas apietu 6. pantā minēto aizliegumu, iesaistoties slēptos tirdzniecības darījumos savā vārdā, un ka neaizliegtās tirdzniecības darbības kļūtu pārāk nozīmīgas vai būtu ar augstu riska darījumu attiecību pret pašu kapitālu. Ierosinātās regulas pamatprincips ir tāds, ka banku grupu struktūras, kas pieņem noguldījumus, var iesaistīties šādās darbībās vienīgi līdz brīdim, kad kompetentā iestāde nolemj, ka tās ir jāveic atsevišķas tirdzniecības struktūras ietvaros.

3.3.4.1. Darbību joma, uz ko attiecas nodalīšana

Regulas 8. pantā ir definētas tirdzniecības darbības, plaši apgalvojot, ka tās ir darbības, kas nav, piemēram, tādu noguldījumu pieņemšana, kas ir atbilstoši noguldījumu apdrošināšanai, kreditēšana, neliela apjoma maksājumu pakalpojumi un daudzas citas darbības. Regulas 8. panta 2. punktā turklāt ir noteikts, ka pienākums pārskatīt un pilnvaras nodalīt neattiecas uz

¹⁶ Skatīt ietekmes novērtējuma 6. pielikumu.

Savienības valstu obligācijām. Šāds atbrīvojums ir saskaņā ar pašreizējo praksi, ko piemēro nulles riska svērtajiem darījumiem Kapitāla prasību regulā un direktīvā¹⁷ (*CRR/CRDIV*). Tomēr 8. panta 3. punktā ir noteikts, ka Komisija var ar deleģētajiem aktiem paplašināt atbrīvojuma jomu, tajā ietverot to valstu obligācijas, kas nav Savienības valstis, ja tās atbilst konkrētiem nosacījumiem.

3.3.4.2. Pienākums pārskatīt darbības

Ierosinātā regula nosaka par pienākumu kompetentajai iestādei pārskatīt to banku tirdzniecības darbības, kuru rādītāji pārsniedz robežvērtības, īpaši trīs darbības, kuras ir sevišķi tuvas tirdzniecībai savā vārdā, un līdz ar to pastāv risks, ka ar tām var slepus veikt tirdzniecību savā vārdā (tirgus uzturēšanu), vai kuras ir bijušas vadošās finanšu krīzes laikā (piemēram, investēšanas un sponsorēšanas darbības riskantā vērtspapīrošanā, kas nav tās darbības, kuras ir īpaši atļautas piesardzīgas riska pārvaldības nolūkos). Kompetentās iestādes novērtēs šīs darbības, ņemot vērā konkrētus parametrus, kas jāpielāgo, izmantojot uzraudzības datus. Veiktspējas parametri norāda relatīvo apjomu, sviru, sarežģītību, ienesīgumu, saistīto tirgus risku, kā arī savstarpējo saistību (9. panta 2. punkts). Lai nodrošinātu, ka šie parametri tiek konsekventi izmērīti un piemēroti, 9. panta 4. punktā ir noteikts pienākums EBI izstrādāt saistošus īstenošanas tehniskos standartus, kas jāpieņem Komisijai.

3.3.4.3. Nodalīšanas pilnvaras

Regulas 10. panta 1. punktā noteikts, ka kompetentajām iestādēm ir jāpieprasa nodalīšana, ja ir konstatēts, ka banku tirdzniecības darbības (tirgus uzturēšana, investēšana riskantā vērtspapīrošanā un tās sponsorēšana, un tirdzniecība ar konkrētiem atvasinātiem instrumentiem) un ar tām saistītie riski pārsniedz konkrētas robežvērtības un atbilst konkrētiem nosacījumiem, kas ir saistīti ar parametriem. Ja banka attiecīgajai kompetentajai iestādei pierāda, ka šīs darbības neapdraud Savienības finanšu stabilitāti, ņemot vērā ierosinātās regulas mērķus, kompetentā iestāde var nolemt nodalīšanu nepieprasīt.

Regulas 10. panta 2. punktā noteikts, ka attiecīgā kompetentā iestāde var pieprasīt konkrētas tirdzniecības darbības nodalīšanu, ja tā uzskata, ka konkrētā darbība apdraud Savienības vai bankas finanšu stabilitāti, ņemot vērā visus ierosinātajā regulā noteiktos mērķus.

Pirms 10. pantā minēto lēmumu pieņemšanas kompetentajai iestādei būtu jāapspriežas ar EBI un tai jāpaziņo par savu galīgo lēmumu.

Regulas 10. panta 5. punkts Komisijai piešķir pilnvaras pieņemt deleģēto aktu, kurā precizē līmeni, ko nevar pārsniegt attiecībā uz katru parametru, kā arī nosacījumus, tostarp parametru skaitu, kam jābūt pārsniegtam, lai piemērotu nodalīšanu. Turklāt Komisijai būs pilnvaras precizēt, kāda veida vērtspapīrošanu neuzskata par apdraudējumu finanšu stabilitātei saskaņā ar kritēriju sarakstu, un ko līdz ar to varētu veikt pamata kredītiestāde.

3.3.4.4. Banku pašu risku pārvaldība ("finanšu līdzekļu pārvaldība")

Ja tiek veikta papildu nodalīšana, regulas 11. panta 1. punktā ir precizēts, ka bankai, kas pieņem noguldījumus, joprojām ļauj pārvaldīt savu risku. Tomēr, tā kā finanšu līdzekļu pārvaldības nolūkos var tikt veikta tirdzniecība savā vārdā un, ņemot vērā to, ka likviditātes pārvaldība ietver noteiktas spekulatīvas pozīcijas, tas būtu jāsaista ar konkrētiem aizsardzības pasākumiem.

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013/ES par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012, OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp. un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

3.3.4.5. Riska pārvaldības pakalpojumu sniegšana klientiem

Regulas 12. pantā ir precizēts, ka pamata kredītiestāde joprojām var pārdot konkrētus riska pārvaldības produktus (piemēram, atvasinātos instrumentus) nefinanšu klientiem un ar bankām nesaistītiem klientiem. Tomēr atvasināto instrumentu pārdošana klientiem pakļauj banku vairāk riskiem, kas lielā mērā var padarīt tās neregulējumu sarežģītāku, un līdz ar to tai piemēros dažāda līmeņa aizsardzības pasākumus un kontroli. Lai novērstu šos riskus, ir noteikts, ka procentu likmes, ārvalstu valūtu, kredītu, emisijas kvotas un atvasinātus preču instrumentus, kas ir atbilstoši centrālā darījumu partnera tīrvērtībai, pamata kredītiestāde var pārdot saviem nefinanšu klientiem, apdrošināšanas sabiedrībām un papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijām, bet tikai nolūkā ierobežot procentu likmi, valūtas un kredītrisku un emisiju kvotu risku, un ievērojot maksimālās robežvērtības, ko piemēro izrietošajam pozīciju riskam. Noteiktu atvasināto instrumentu atzīšana vēl vairāk rosina bankas standartizēt minētos atvasinātos instrumentus un līdz ar to atbilst regulas par Eiropas tirgus infrastruktūru (*EMIR*) politikas mērķiem¹⁸.

3.3.4.6. Noteikumi par tirdzniecības darbību nodalīšanu

Ja kompetentās iestādes pieprasa nodalīt iepriekš minētās tirdzniecības darbības un šādas darbības paliek bankas grupas iekšējā struktūrā, tad tās ir jāpārved uz atsevišķu juridisku struktūru ("tirdzniecības struktūra"). Lai nodrošinātu faktisku nodalīšanu, būtu jāierobežo minētās struktūras juridiskās, ekonomiskās, pārvaldības un operacionālās saiknes ar pārējo grupu. Regulas 13. panta 3. punktā ir noteikts, ka, veicot nodalīšanu, grupa ir jāpārstrukturē vienādās funkcionālās apakšgrupās, kuras, no vienas puses, veido pamata kredītiestādes, un, no otras puses, pārējās tirdzniecības struktūras. Ierosinātās regulas 13. panta 5. līdz 13. punktā ir paredzēti nosacījumi, kurus piemēros, lai nodrošinātu stingru juridisko, ekonomisko, pārvaldības un operacionālo nodalīšanu. Pēc nodalīšanas minētajos pantos izklāstītās piesardzības prasības būtu jāpiemēro individuāli vai subkonsolidēti attiecīgajām apakšgrupām.

Turklāt 13. panta 11. punktā ir noteiktas atkāpes no Kapitāla prasību regulas attiecībā uz konkrētu prasību atcelšanu, lai nodrošinātu, ka piesardzības prasības (par pašu kapitālu, likviditāti un informācijas atklāšanu) piemērotu subkonsolidēti attiecīgajām apakšgrupām. Grupas, kas klasificējamas kā savstarpējās sabiedrības, kooperatīvi, krājsabiedrības vai līdzīgas sabiedrības, iesaistās riskantās tirdzniecības darbībās, un līdz ar to uz tām attiecas šā priekšlikuma prasības. Tomēr šīm iestādēm ir ļoti īpaša īpašumtiesību un ekonomiskā struktūra, un tās ir nozīmīgas vietējās un reģionālās ekonomikas finansēšanā. Lai paredzētu dažus noteikumus, kas ir saistīti ar nodalīšanu, būtu jāveic būtiskas izmaiņas šādu struktūru strukturālajā organizācijā. Tas varētu būt nesamērīgi ar ieguvumiem, ja šādām struktūrām būtu pilnībā jāmaina sava korporatīvā identitāte. Līdz ar to kompetentā iestāde var izlemt pamata kredītiestādēm, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 49. panta 3. punkta a) vai b) apakšpunktos izklāstītajām prasībām, atļaut turēt kapitāla instrumentus vai balsošanas tiesības tirdzniecības struktūrā, ja kompetentā iestāde uzskata, ka šādu kapitāla instrumentu vai balsošanas tiesību turēšana ir nepieciešama grupas darbībai un grupa ir veikusi pietiekamus pasākumus, lai pienācīgi mazinātu attiecīgos riskus.

Vēl viena būtiska nodalāmā ekonomiskā daļa starp pamata kredītiestādi un tirdzniecības struktūru ir apjomīgu riska darījumu ierobežojumi. Šim nolūkam noteikumi ir izklāstīti 14. līdz 17. pantā. Šie noteikumi attiecas uz ierobežojumiem darījumos grupas iekšējā un ārējā struktūrā, individuāliem un kopējiem liela riska darījumiem.

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Regula (ES) Nr. 648/2012 (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

3.3.4.7. Nodalīšanas plāns

Pirms tirdzniecības darbību faktiskās nodalīšanas attiecīgajām bankām ir kompetentajām iestādēm jāiesniedz nodalīšanas plāns. Regulas 18. pantā noteikts, ka šāds plāns būtu jāapstiprina kompetentajai iestādei, kurai ir iespēja vajadzības gadījumā pieprasīt veikt izmaiņas plānā, vai sagatavot savu nodalīšanas plānu, ja attiecīgā banka nav rīkojusies.

3.3.4.8. Kompetento iestāžu un noregulējuma iestāžu sadarbība

Banku sanācības un noregulējuma direktīvā paredzēts, ka noregulējuma iestādes, veicot noregulējuma plānošanu, var pieprasīt bankām veikt strukturālas pārmaiņas (piemēram, to juridiskajā un organizatoriskajā struktūrā), ja noregulējuma iestāde uzskata, ka ir nepieciešams novērst efektīva noregulējuma šķēršļus. Lai arī ierosinātā regula ietver plašāku mērķu virkni, kas neattiecas tikai uz noregulējumu, ir nepieciešams nodrošināt, ka attiecīgās iestādes savstarpēji sadarbojas. Attiecīgi 19. pantā ir noteikts, ka, ja kompetentā iestāde nolēm pieprasīt nodalīšanu, tai par to ir jāinformē noregulējuma iestādes (19. panta 1. punkts) un jāņem vērā esošais vai iepriekšējs novērtējums par noregulējumu, ko sagatavojušas noregulējuma iestādes, kā noteikts Banku sanācības un noregulējuma regulas 13. un 13.a pantā. Līdzīgi, noregulējuma iestādei, novērtējot iestādes noregulējamību, ir jāņem vērā paziņojums par kompetentās iestādes lēmumu par nodalīšanu.

3.3.4.9. Darbības, kuras aizliegts veikt tirdzniecības struktūrai

Regulas 20. pantā ir noteikts, ka tirdzniecības struktūra nedrīkst veikt konkrētas darbības. Tās ir tādu noguldījumu pieņemšana, kas ir atbilstoši aizsardzībai saskaņā ar noguldījumu garantiju shēmām, un neliela apjoma maksājumu pakalpojumu sniegšana, kā definēts Maksājumu pakalpojumu direktīvā¹⁹.

3.3.4.10. Atkāpe

Tā kā ierosinātajā regulā ir izklāstīti vienoti noteikumi par banku strukturālās reformas mērķi, uzdevumiem un instrumentiem iekšējā tirgū, 21. pantā ir noteikta iespējama atkāpe no III nodaļā minētajām nodalīšanas prasībām kredītiestādēm, uz kurām attiecas valstu tiesību akti, kuri nodrošina līdzvērtīgu ietekmi kā šā priekšlikuma III nodaļas noteikumi. Šo atkāpi piešķir Komisija, atsaucoties uz attiecīgās dalībvalsts lūgumu, pēc tam, kad dalībvalsts ir ieguvusi pozitīvu atzinumu no kompetentās iestādes, kas ir atbildīga par to banku uzraudzību, attiecībā uz kurām ir pieprasīta atkāpe. Lai panāktu atbilstību atkāpes piešķiršanai, valsts primārajiem tiesību aktiem ir jābūt pieņemtiem līdz 2014. gada 29. janvārim un jāatbilst kritērijiem, kas noteikti 21. panta 1. punktā. Tas nozīmē, ka valsts tiesību aktu mērķim, to materiālajai darbības jomai un noteikumiem, kas attiecas uz noguldījumu pieņemšanas struktūras juridisko, ekonomisko un pārvaldības nodalīšanu, ir jābūt līdzīgiem šajā regulā ierosinātajiem noteikumiem.

3.3.5. *Atbilstība: struktūras un kompetentās iestādes (V nodaļa)*

Vairums banku, uz kurām attiecas 3. pants, darbojas vairākās valstīs ar meitasuzņēmumu un filiāļu starpniecību. Tās uzrauga vairākas atšķirīgas iestādes piederības valstī (mātesuzņēmumi, meitasuzņēmumi dažādās dalībvalstīs) un uzņēmējā valstī (filiāles). Lai nodrošinātu, ka strukturālo reformu lietderīgi un efektīvi piemēro grupas līmenī, 26. pantā ir paredzēti galīgie noteikumi par strukturālas nodalīšanas lēmumiem galvenajam uzraudzītājam, kas ir atbildīgs par konsolidēto grupu. Šī pieeja ir izvēlēta dažos valstu reformu priekšlikumos. Galvenajam uzraudzītājam pirms jebkādu lēmumu pieņemšanas būtu jāapspriežas ar nozīmīgu grupu meitasuzņēmumu piederības valsts uzraudzītāju.

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīva par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 319, 5.12.2007., 1.–36. lpp.).

3.3.6. *Attiecības ar trešām valstīm (VI nodaļa)*

Regulas 27. pantā ir paredzēts, ka var pieņemt deleģētos aktus, lai atzītu trešās valsts strukturālas reformas par līdzvērtīgām, ja tās atbilst konkrētiem nosacījumiem.

3.3.7. *Administratīvās sankcijas un pasākumi (VII nodaļa)*

VII nodaļā ir atspoguļota pašreizējā horizontālā politika finanšu pakalpojumu nozarē attiecībā uz sankcijām un pasākumiem. Tajā ir definēta kopēja pieeja ierosinātās regulas noteikumu būtiskiem pārkāpumiem un izklāstītas administratīvās sankcijas un pasākumi, kuras kompetentajām iestādēm būtu jāpiemēro, ja ir izdarīti būtiski pārkāpumi.

3.3.8. *Ziņošana un pārskatīšana (VIII nodaļa)*

Šā priekšlikuma pieņemšana veidotu strukturālas nodalīšanas noteikumu pirmo kopumu, kurus piemēro bankām Savienības mērogā. Tādēļ ir svarīgi novērtēt, vai iepriekšminētie noteikumi ir izradījušies lietderīgs un efektīvs veids, kā sasniegt strukturālas reformas mērķi un uzdevumus. Šajā nolūkā pēdējā nodaļā ir izklāstītas vairākas jomas, kurās Komisija vispārīgi un konkrēti pārskatīs regulējumu (34. pants). Piemēram, pārskatīšanas uzmanības centrā būs robežvērtību piemērošana, 6. pantā paredzētā aizlieguma piemērošana un efektivitāte, pārskatīšanā ietvertā darbību joma un parametru piemērotība un piemērošana.

3.3.9. *Termiņš*

Turpmāk ir norādīti galvenie datumi, kas attiecas uz šā priekšlikuma būtiskāko noteikumu pieņemšanu un īstenošanu, pamatojoties uz to, ka šīs regulas galīgo redakciju Eiropas Parlaments un Padome pieņems līdz 2015. gada jūnijam:

- Komisija pieņem nepieciešamos deleģētos aktus būtiskāko noteikumu īstenošanai līdz 2016. gada janvārim;
- sarakstu ar ietvertajām bankām un bankām, kam piemēro atbrīvojumu, publicē 2016. gada 1. jūlijā un reizi gadā pēc šī datuma;
- aizliegums veikt tirdzniecību savā vārdā stājas spēkā 2017. gada 1. janvārī;
- noteikumi par tirdzniecības darbību nodalīšanu no kredītiestādēm stāties spēkā 2018. gada 1. jūlijā.

4. **IETEKME UZ BUDŽETU**

Priekšlikuma finansiālā ietekme un ietekme uz budžetu ir norādīta šim priekšlikumam pievienotajā tiesību akta finanšu pārskatā.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par strukturālajiem pasākumiem, ar ko uzlabo ES kredītiestāžu noturību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²⁰, ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu²¹,

apspriedusies ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju²²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Savienības finanšu sistēma ietver aptuveni 8000 dažāda apjoma banku, korporatīvo struktūru un darījumdarbības modeļu, no kuriem tikai daži ir lielas banku grupas, kas veic visa veida darbību kopumu. Minētās grupas ietver juridisku struktūru un grupu iekšējo attiecību sarežģītu tīklu. Tās ir cieši savstarpēji saistītas starpbanku aizdevumu un aizņēmumu darījumos un atvasināto instrumentu tirgū. Šādu lielu banku iespējamā bankrota ietekme var būt sevišķi plaša un svarīga.
- (2) Finanšu krīze ir pierādījusi, cik savstarpēji saistītas ir Savienības bankas, un no tā izrietošo risku, kas apdraud finanšu sistēmu. Tā rezultātā līdz šim īstenotais regulējums bija problemātisks, tajā tika iesaistītas visas banku grupas, nevis tikai dzīvotnespējīgās daļas, un tas bija lielā mērā atkarīgs no valsts atbalsta.
- (3) Kopš finanšu krīzes sākuma Savienība un tās dalībvalstis ir iesaistījušās būtiskā banku regulējuma un uzraudzības pārskatīšanā, tostarp pirmo soļu izveidē ceļā uz banku savienību. Ņemot vērā finanšu krīzes nopietnību un nepieciešamību nodrošināt visu banku noregulējumu, bija jānovērtē, vai ir nepieciešams vairāk pasākumu, lai turpmāk samazinātu vislielāko un strukturāli sarežģītāko banku bankrota iespējamību un ietekmi. Šim nolūkam tika izveidota augsta līmeņa ekspertu grupa (*HLEG*), ko vadīja Erki Līkanens. Attiecībā uz vislielākajām un strukturāli sarežģītākajām bankām augsta līmeņa ekspertu grupa ieteica tirdzniecību savā vārdā un citus augsta riska tirdzniecības darījumus obligāti nodalīt attiecīgās bankas grupas atsevišķā juridiskajā struktūrā.

²⁰ OV C , , lpp. .

²¹ OV C [...], [...], lpp. [...].

²² OV C [...], [...], lpp. [...].

- (4) Uzsāktais banku regulējuma reformu plāns būtiski palielinās gan atsevišķu banku, gan banku sektora noturību kopumā. Tomēr vislielāko un strukturāli vissarežģītāko Savienības banku grupu noteikts kopums aizvien būs pārāk liels, lai būtu pieļaujams to bankrots, pārāk liels, lai tiktu glābts un pārāk strukturāli sarežģīts, lai to pārvaldītu, uzraudzītu un noregulētu. Līdz ar to strukturāla reforma būtiski papildina citas regulatīvās iniciatīvas un pasākumus, jo tā piedāvātu veidu, kā tiešāk risināt jautājumus par grupu strukturālo sarežģītību, grupu subsīdijām un pārmērīga riska uzņemšanās iniciatīvām. Vairākas dalībvalstis ir pieņēmušas vai plāno pieņemt pasākumus, lai ieviestu strukturālas reformas savās attiecīgajās banku sistēmās.
- (5) Eiropas Parlaments 2013. gada 3. jūlijā aicināja Komisiju izstrādāt uz principiem balstītu pieeju Eiropas banku sektora strukturālai reformai.
- (6) Šīs regulas juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. panta 1. punkts, kas ļauj pieņemt pasākumus valsts noteikumu tuvināšanai, kuru mērķis ir izveidot labi funkcionējošu iekšējo tirgu.
- (7) Neatbilstīgi valstu tiesību akti, kuros nav paredzēti tie paši politikas mērķi tādā veidā, kas ir saderīgs un līdzvērtīgs šajā regulā paredzētajiem mehānismiem, palielina iespēju, ka tirgus dalībnieku lēmumi par kapitāla plūsmām tiek negatīvi ietekmēti, jo atšķirīgi un nekonsekventi noteikumi un prakse var būtiski palielināt operacionālās izmaksas kredītiestādēm, kas darbojas pāri robežām, un līdz ar to radīt mazāk efektīvu resursu un kapitāla sadali salīdzinājumā ar situāciju, kad kapitāla plūsmām piemēro līdzīgus un konsekventus noteikumus. To pašu iemeslu dēļ atšķirīgi un nekonsekventi noteikumi arī negatīvi ietekmēs tirgus dalībnieku lēmumus attiecībā uz to, kur un kā nodrošināt pārrobežu finanšu pakalpojumus. Atšķirīgi un nekonsekventi noteikumi var arī netīšām rosināt ģeogrāfisko arbitrāžu. Kapitāla plūsmas un pārrobežu pakalpojumu sniegšana ir būtiski elementi Savienības iekšējā tirgus darbībai. Bez Savienības mēroga pieejas kredītiestādes būs spiestas pielāgot savu struktūru un darbības, ievērojot valsts tiesību aktus, tādējādi tas padarīs tās strukturāli vēl sarežģītākas un rezultātā palielinās iekšējā tirgus sadrumstalotību.
- (8) Nekonsekventi valstu tiesību akti arī apdraud centienus panākt vienotu noteikumu kopumu, ko piemēro visā iekšējā tirgū. Šāda tendence arī ietekmētu vienotā uzraudzības mehānisma²³ (VUM) efektivitāti, jo Eiropas Centrālajai bankai (ECB) arī būtu tās uzraudzībā esošajām kredītiestādēm jāpiemēro atšķirīgu un nekonsekventu tiesību aktu kopums, kas palielinātu uzraudzības izmaksas un sarežģītību. Nekonsekventi tiesību akti arī padara pārrobežu kredītiestāžu pārvaldību grūtāku un dārgāku, īpaši, ja ir jānodrošina atbilstība atšķirīgiem un, iespējams, nekonsekventiem noteikumiem. Līdzīgi, vienotajam noregulējuma mehānismam²⁴ (VNM) būtu jānoregulē kredītiestādes, kurām piemēro iespējami atšķirīgas valstu prasības attiecībā uz to organizatorisko un operacionālo struktūru.
- (9) Saskaņošana Savienības mērogā var nodrošināt, ka Savienības banku grupas, daudzas no kurām darbojas vairākās dalībvalstīs, regulē kopīgs strukturālu prasību regulējums, līdz ar to samazinot regulējuma sarežģītību, novēršot nepamatotas atbilstības ievērošanas izmaksas pārrobežu darbībām, veicinot turpmāku integrāciju Savienības tirgū un regulatīvās arbitrāžas iespēju novēršanu.

²³ Izveidots ar Padomes 2013. gada 15. oktobra Regulu (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp).

²⁴ Izveidots ar [VNM].

- (10) Saskaņā ar mērķiem, kas veicina iekšējā tirgus darbību, vajadzētu būt iespējai piešķirt kredītiestādei atkāpi no noteikumiem par konkrētu tirdzniecības darbību nodalīšanu, ja dalībvalsts ir pieņēmusi valsts primāros tiesību aktus līdz 2014. gada 29. janvārim (tostarp pēc tam pieņēmusi sekundāros tiesību aktus), aizliedzot kredītiestādēm, kas pieņem noguldījumus no privātpersonām un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), veikt ieguldījumus kā galvenajam uzņēmumam un turēt tirdzniecībai paredzētus aktīvus. Līdz ar to dalībvalstij vajadzētu būt tiesībām lūgt Komisijai piešķirt atkāpi no noteikumiem par konkrētu tirdzniecības darbību nodalīšanu attiecībā uz kredītiestādi, kurai piemēro valsts tiesību aktus, kas ir saderīgi ar minētajiem noteikumiem. Tas ļautu dalībvalstīm, kas jau ir ieviesušas primāros tiesību aktus, kuru ietekme ir līdzvērtīga šai regulai un ar to saderīga, neveikt esošo faktisko noteikumu saskaņošanu. Lai nodrošinātu to, ka valsts tiesību aktu, kā arī turpmāku īstenošanas pasākumu ietekme neapdraud iekšējā tirgus mērķi vai darbību, attiecīgās valsts tiesību aktu un saistīto uzraudzības un īstenošanas pasākumu mērķim vajadzētu būt: nodrošināt, ka kredītiestādes, kas pieņem atbilstošus noguldījumus no privātpersonām un no MVU, atbilst juridiski saistošām prasībām, kas ir līdzvērtīgas un saderīgas ar šīs regulas noteikumiem. Kompetentajai iestādei, kas uzrauga kredītiestādi, kurai piemēro attiecīgos valsts tiesību aktus, vajadzētu būt atbildīgai par atzinuma sagatavošanu, ko pievieno lūgumam par atkāpi.
- (11) Saskaņā ar Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013²⁵ 4. panta 1. punkta i) apakšpunktu ECB ir pilnvaras veikt uzraudzības uzdevumus attiecībā uz strukturālām pārmaiņām, ko pieprasa kredītiestādes, lai novērstu finanšu spriedzi vai bankrotu, ja minētos uzdevumus skaidri reglamentē Savienības tiesību akti, kas attiecas uz kompetentajām iestādēm.
- (12) Šīs regulas mērķis ir samazināt pārmērīga riska uzņemšanos un strauju bilances izaugsmi, sarežģītu noregulējumu, grūtu uzraudzību, interešu konfliktus, konkurences kropļojumus un kapitāla nepareizu sadalījumu. Tā arī paredz aizsargāt iestādes, kas veic darbības, kurām pienākas valsts garantija pret zaudējumiem, ko rada citas darbības. Līdz ar to nepieciešamajiem noteikumiem būtu jāvērs banku uzmanību uz to attiecību orientēto pamata lomu, kas kalpo reālajai ekonomikai, un jānovērš, ka tirdzniecībai piešķir pārmērīgu bankas kapitāla apjomu, to balstot uz aizdevumiem nefinanšu ekonomikai.
- (13) Šo regulu piemēro vienīgi tām kredītiestādēm un grupām, kuras veic tirdzniecības darbības, kas atbilst šajā regulā norādītajām robežvērtībām. Tas ir saskaņā ar neapšaubāmu koncentrēšanos uz vislielāko un strukturāli sarežģītāko kredītiestāžu un grupu konkrētu kopumu, kas, neraugoties uz citiem tiesību aktiem, aizvien ir pārāk lielas, lai būtu pieļaujams to bankrots, pārāk lielas, lai tiktu glābtas un pārāk strukturāli sarežģītas, lai tās pārvaldītu, uzraudzītu un noregulētu. Šīs regulas noteikumi būtu attiecīgi jāpiemēro tikai tām Savienības kredītiestādēm un grupām, kuras uzskata par globāli sistēmiski svarīgām vai kuras pārsniedz konkrētas relatīvās un absolūtās uz grāmatvedību balstītas robežvērtības attiecībā uz tirdzniecības darbību vai absolūto apjomu. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes var izlemt noteikt līdzīgus pasākumus arī mazākām kredītiestādēm.
- (14) Šīs regulas teritoriālajam tvērumam vajadzētu būt plašam, lai nodrošinātu, ka konkurence netiek kropļota un tiek novērsta noteikumu ievērošanas apiešana. Tomēr

²⁵ Padomes 2013. gada 15. oktobra Regula (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņām, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp).

ja šīs regulas darbības joma attiecas uz ES mātesuzņēmumu meitasuzņēmumiem trešajās valstīs vai ES kredītiestāžu filiālēm, kas veic darījumdarbību trešajās valstīs, un tām piemēro pasākumus, kuriem Komisijas izpratnē ir līdzvērtīga ietekme šajā regulā paredzētajiem pasākumiem, tām būtu jāpiemēro atbrīvojums. Kompetentajām iestādēm būtu jābūt iespējai arī piešķirt atbrīvojumu ES mātesuzņēmumu pārvaldītu grupu ārvalstu meitasuzņēmumiem, ja tās ir neatkarīgas un ja to bankrotam būtu ierobežotas sekas uz grupu kopumā.

- (15) Kredītiestādēm un iestādēm, kas pieder tai pašai grupai, būtu jāaizliedz pirkt un pārdot finanšu instrumentus un preces savā vārdā, jo šai darbībai ir ierobežota vai neesoša pievienotā vērtība sabiedriskajam labumam, un tai piemīt risks.
- (16) Ir grūti nodalīt tirdzniecību savā vārdā no tirgus uzturēšanas. Lai pārvarētu šīs grūtības, aizliegums veikt tirdzniecību savā vārdā būtu jānosaka tikai apakšnodaļām, nodaļām, departamentiem vai atsevišķiem tirgotājiem, kas nodarbojas tieši ar tirdzniecību savā vārdā. Bankām nevajadzētu būt iespējai apiet aizliegumu, veicot investīcijas vai gūstot no tām labumu ar banku nesaistītās struktūrās, kuras veic tirdzniecību savā vārdā.
- (17) Lai nodrošinātu, ka struktūras, kurām piemēro aizliegumu veikt tirdzniecību savā vārdā, var turpmāk veicināt ekonomikas finansēšanu, tām būtu jāatļauj veikt ieguldījumus slēgtā fondu sarakstā. Šajā izsmeļamajā sarakstā būtu jāietver slēgta veida alternatīvo ieguldījumu fondi, kas neizmanto piesaistītos līdzekļus (AIF), Eiropas riska kapitāla fondi, Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondi un Eiropas ilgtermiņa investīciju fondi. Lai nodrošinātu, ka šie fondi neapdraud to kredītiestāžu dzīvotspēju un finanšu stabilitāti, kas tajos iegulda, ir svarīgi, lai slēgta veida alternatīvo ieguldījumu fondi, kas neizmanto piesaistītos līdzekļus, kuros kredītiestādes joprojām var ieguldīt, vadītu alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieki, kam tiek piešķirta atļauja un kas tiek uzraudzīti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/61/ES²⁶, un ka minētie alternatīvo ieguldījumu fondi veic darījumdarbību Savienībā vai, ja tie neveic darījumdarbību Savienībā, tie tiek tirgoti Savienībā saskaņā ar minētās direktīvas noteikumiem.
- (18) Struktūrām, uz kurām attiecas aizliegums veikt tirdzniecību savā vārdā, būtu jāļauj izmantot pašu kapitāls, lai veiktu ieguldījumus savas naudas pārvaldības ietvaros. Naudas pārvaldībai vajadzētu būt darbībai, kuras mērķis ir saglabāt pašu kapitāla vērtību, vienlaikus sadalot kredītrisku vairākās daļās un palielinot pašu kapitāla likviditāti. Pārvaldot skaidru naudu, struktūrām, uz kurām attiecas aizliegums veikt tirdzniecību savā vārdā, nevajadzētu censties sasniegt mērķi gūt peļņu, kas pārsniedz naudas tirgus likmes, par etalonu izmantojot trīs mēnešu kvalitatīvu valdības obligāciju ienesīguma likmi.
- (19) Naudas ekvivalentu aktīvi ir instrumenti, par kuriem parasti slēdz darījumus naudas tirgū, piemēram, valsts iekšējā aizņēmuma parādzīmes un vietējo pārvaldes iestāžu parādzīmes, noguldījumu sertifikāti, komerciāli vērtspapīri, bankas akceptēti pārvedu vekseli, īstermiņa parādzīmes vai regulētu naudas tirgu fondu ieguldījumu apliecības vai daļas. Lai aizliegtu īsās pozīcijas pārdošanu, kredītiestādei būtu jātur naudas ekvivalentu aktīvi, pirms tā spēj tos pārdot.

²⁶

Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 8. jūnija Direktīva 2011/61/ES par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010.

- (20) Atalgojuma politika, kas veicina pārmērīga riska uzņemšanos, var kaitēt pareizai un efektīvai banku riska pārvaldībai. Papildinot attiecīgos spēkā esošos Savienības tiesību aktus šajā jomā, atlīdzības noteikumiem būtu jāpalīdz novērst to, ka tiek apiets aizliegums veikt tirdzniecību savā vārdā. Līdzīgi, tam būtu jāierobežo pamata kredītiestādes visas atlikušās vai slēptās savā vārdā veiktās tirdzniecības darbības, kad tās veic piesardzīgu risku pārvaldību.
- (21) To struktūru pārvaldības vienībai, uz kurām attiecas aizliegums veikt tirdzniecību savā vārdā, būtu jānodrošina atbilstība šim aizliegumam.
- (22) Papildus tirdzniecībai savā vārdā lielas kredītiestādes iesaistās daudzās citās tirdzniecības darbībās, piemēram, tirgus uzturēšanā, emitēšanā, investēšanas un sponsorēšanas darbībās, kas saistītas ar riskantu vērtspapīrošanu, vai sarežģītu atvasināto instrumentu darījumu strukturēšanā, sagatavošanā vai izpildē. Šīs tirdzniecības darbības bieži ir saistītas ar klientu darbībām, bet tomēr var radīt bažas. Apsverot šo darbību iespējami lietderīgo raksturu, uz tām nebūtu jāattiecinā tiešs aizliegums. Šādām darbībām aizvien būtu jāpiemēro *ex post* novērtējums, ko veic kompetentā iestāde, un, iespējams, prasība tās nodalīt no pārējām grupas darbībām.
- (23) Ja, novērtējot tirdzniecības darbības, kompetentā iestāde secina, ka tās pārsniedz konkrētus parametrus attiecībā uz relatīvo apjomu, sviru, sarežģītību, ienesīgumu, saistīto tirgus risku, kā arī savstarpēju saistību, tai būtu jāpieprasa to nodalīšana no pamata kredītiestādes, ja vien pamata kredītiestāde var kompetentajai iestādei pietiekamā mērā pierādīt, ka minētās tirdzniecības darbības neapdraud galvenās kredītiestādes finanšu stabilitāti vai Savienības finanšu sistēmu kopumā, ņemot vērā šajā regulā izklāstītos mērķus.
- (24) Pastāv īpašas bažas attiecībā uz tirgus uzturēšanu. Bankas noregulējamību var kavēt tirdzniecības pozīcijas un tirdzniecības intereses lielā bankas grupā, jo pret atsevišķām tirdzniecības pozīcijām noregulējuma procesā izturas vienādi, neatkarīgi no tā, vai tās ir radušās klienta darbību rosinātas tirgus uzturēšanas vai spekulācijas rezultātā. Turklāt tirgus uzturētāji ir savstarpēji saistīti ar citām lielām banku grupām. Tirgus uzturētāji ir arī pakļauti būtiskam darījuma partnera riskam, un tirgus uzturēšanas konkrēta darbība var mainīties attiecībā uz dažādiem finanšu instrumentiem un tirgus modeļiem. Tādēļ kompetentajai iestādei, veicot novērtējumu, minētajām darbībām ir jāvelta īpaša uzmanība.
- (25) Konkrētas darbības, kas ietver vērtspapīrošanu, ir ļāvušas kredītiestādēm ātri uzkrāt riskus, koncentrēt riskus aizņemto līdzekļu sektorā, ievērojami panākt paļaušanos uz īstermiņa aizņēmumiem starp finanšu starpniekiem un padarīt finanšu starpniekus ievērojami vairāk savstarpēji saistītus. Ja vērtspapīrošana atbilst konkrētiem obligātajiem kritērijiem un līdz ar to ir uzskatāma par kvalitatīvu, kredītiestādēm joprojām ir būtisks likviditātes risks. Turklāt investēšana riskantos vērtspapīrotos produktos var radīt finanšu iestāžu savstarpēju saistību, kas kavē strukturētu un ātru noregulējumu. Tā rezultātā, kompetentajai iestādei veicot novērtēšanu, īpaša uzmanība jāvelta šīm darbībām.
- (26) Lai nodrošinātu efektīvu nodalīšanu juridiskajā, ekonomiskajā, pārvaldības un operacionālajā izteiksmē, pamata kredītiestādēm un tirdzniecības struktūrām būtu jāizpilda noteikumi par kapitālu, likviditāti un liela riska darījumiem atkarībā no funkcionālas apakšgrupas. Tām vajadzētu būt stiprai neatkarīgai pārvaldībai un atsevišķām pārvaldības struktūrām.

- (27) Grupām, kas klasificējamās kā savstarpējas sabiedrības, kooperatīvi, krājsabiedrības vai līdzīgas sabiedrības, ir specifiska īpašumtiesību un ekonomiskā struktūra. Lai paredzētu dažus noteikumus, kas ir saistīti ar nodalīšanu, būtu jāveic būtiskas izmaiņas minēto struktūru strukturālajā organizācijā, kā rezultātā izmaksas būtu nesamērīgas ar ieguvumiem. Tiktāl, ciktāl uz minētajām grupām attiecas šīs regulas darbības joma, kompetentā iestāde var izlemt atļaut pamata kredītiestādēm, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 49. panta 3. punkta a) vai b) apakšpunktos izklāstītajām prasībām, turēt kapitāla instrumentus vai balsošanas tiesības tirdzniecības struktūrā, ja kompetentā iestāde uzskata, ka šādu kapitāla instrumentu vai balsošanas tiesību turēšana ir nepieciešama grupas darbībai, un pamata kredītiestāde ir veikusi pietiekamus pasākumus, lai pienācīgi mazinātu attiecīgos riskus.
- (28) Liela riska darījumu ierobežojumu mērķis ir aizsargāt kredītiestādes pret zaudējumu risku, kas var rasties, ja pārmērīgi koncentrējas uz vienu klientu vai uz savienotu klientu grupu. Minēto ierobežojumu piemērošana atsevišķām daļām kredītiestādes iekšienē vai grupā, kā arī starp pamata kredītiestādēm un ārējām struktūrām, kas veic tirdzniecības darbības, ir šīs regulas būtiska daļa. Tomēr neatkarīgi no atsevišķiem riska darījumu ierobežojumiem, aizvien būtiski var būt kopēji liela riska darījumi. Līdz ar to atsevišķi ierobežojumi ir jāpapildina ar kopējo liela riska darījumu ierobežojumu. Lai ierobežotu valsts garantiju sistēmas piemērošanu darbībām, uz kurām attiecas nodalīšana, un skaidri atšķirtu tirdzniecības struktūras darbības no pamata kredītiestādes, tirdzniecības struktūrām būtu jāaizliedz pieņemt noguldījumus, kas ir atbilstoši noguldījumu apdrošināšanai. Šim aizliegumam nebūtu jākavē nodrošinājumu apmaiņa, kas attiecas vienīgi uz to tirdzniecības darbībām. Tomēr lai neslēgtu papildu kredīta avotu, tirdzniecības struktūrai būtu jāļauj piešķirt kredīts visiem klientiem. Turklāt, tā kā tirdzniecības struktūrai, iespējams, būtu jānodrošina liela apjoma maksājumi, tīrvērtes un norēķinu pakalpojumi, tai nevajadzētu būt iesaistītai neliela apjoma maksājumu pakalpojumos.
- (29) Neatkarīgi no nodalīšanas pamata kredītiestādēm aizvien būtu jāspēj pārvaldīt savu risku. Līdz ar to būtu jāatļauj konkrētas tirdzniecības darbības tiktāl, ciktāl to mērķis ir pamata kredītiestādes kapitāla, likviditātes un finansējuma piesardzīga uzraudzība un nerada bažas tās finanšu stabilitātei. Līdzīgi, pamata kredītiestādei būtu jāspēj saviem klientiem nodrošināt konkrētus nepieciešamos riska pārvaldības pakalpojumus. Tomēr tas būtu jādara, neradot lieku risku pamata kredītiestādei un neradot bažas par tās finanšu stabilitāti. Riska ierobežošanas darbības, kas ir atbilstošas piesardzīgai pašu riska pārvaldībai un riska pārvaldības pakalpojumu sniegšanai klientiem, var (bet nevajag) klasificēt kā riska ierobežošanas uzskaiti saskaņā ar starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem.
- (30) Lai uzlabotu šajā regulā paredzēto lēmumu pieņemšanas procedūru, kā arī pēc iespējas lielākā mērā nodrošinātu konsekveni starp pasākumiem, kas noteikti šajā regulā, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1024/2013, Direktīvā [Banku sanācības un noregulējuma direktīvā] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES²⁷, kompetentajām iestādēm un attiecīgajām noregulējuma iestādēm būtu cieši jāsadarbojas visos apstākļos, izmantojot visas pilnvaras, kas tām piešķirtas attiecīgajos Savienības tiesību aktos. Pienākumam sadarboties būtu jāattiecas uz

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

visiem procedūras posmiem, pirms kompetentā iestāde pieņem lēmumu noteikt strukturālos pasākumus.

- (31) Nodalīšanai ir būtiska ietekme uz banku grupu juridisko, organizatorisko un operacionālo struktūru. Lai nodrošinātu nodalīšanas produktīvu un efektīvu piemērošanu un novērstu grupu nodalīšanu pēc ģeogrāfiskām līnijām, lēmumi par nodalīšanu būtu jāpieņem konsolidētās uzraudzības iestādei grupu līmenī, vajadzības gadījumā, pēc apspriešanās ar banku grupas nozīmīgāko meitasuzņēmumu kompetentajām iestādēm.
- (32) Lai veicinātu pārredzamību un tiesisko noteiktību visu tirgus dalībnieku labā, Eiropas Banku iestādei (EBI) būtu savā tīmekļa vietnē jāpublicē un jāatjaunina kredītiestāžu un grupu saraksts, kurām piemēro prasības par aizliegumu veikt tirdzniecību savā vārdā un konkrētu tirdzniecības darbību nodalīšanu.
- (33) Tiktāl, ciktāl tādas informācijas atklāšana, kas attiecas uz piesardzīgu uzraudzību un šīs regulas piemērošanu, ietver personas datu apstrādi, šādus datus būtu pilnībā jāaizsargā ar Savienības tiesisko regulējumu. Jo īpaši, personas datus kompetentā iestāde saglabā tikai tik ilgu laikposmu, cik ir nepieciešams saskaņā ar piemērojamajiem datu aizsardzības noteikumiem²⁸.
- (34) Nodalīšana nozīmē izmaiņas iesaistīto banku grupu juridiskajā, organizatoriskajā un operacionālajā struktūrā, un tās visas rada izmaksas. Lai ierobežotu risku, ka izmaksas tiek nodotas klientiem, un sniegtu kredītiestādēm laiku, kas nepieciešams, lai lēmumu par nodalīšanu izpildītu strukturētā veidā, nodalīšana nebūtu jāpiemēro nekavējoties pēc šīs regulas stāšanās spēkā, bet tā jāpiemēro no *[OP please enter the exact date 18 mēnešus no šīs regulas publicēšanas dienas]*.
- (35) Visu vai daļu ieguldījumu pakalpojumu vai darbību, ko regulāri vai kā profesionālu darījumdarbību veic dažādas struktūras, kuras saskaņā ar šo regulu noteiktas lielām, strukturāli sarežģītām un savstarpēji saistītām kredītiestādēm paredzēto strukturālo pārmaiņu rezultātā, būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK noteikumiem²⁹. Ja regulā ir paredzēti turpmāki ierobežojumi attiecībā uz minēto struktūru spējām veikt ieguldījumu pakalpojumus salīdzinājumā ar ierobežojumiem, kas noteikti Direktīvā 2004/39/EK, būtu jāievēro šīs regulas noteikumi. Šo ieguldījumu pakalpojumu vai darbību izpildei ir nepieciešama iepriekšēja atļauja saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK noteikumiem, izņemot kredītiestādēm, kurām atļauja piešķirta saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES.
- (36) Komisijai būtu jāsadarbjas ar trešās valsts iestādēm, lai izskatītu savstarpēji atbalstošus risinājumus ar mērķi nodrošināt konsekveni starp šīs regulas noteikumiem un trešo valstu paredzētām prasībām. Šajā nolūkā Komisijai būtu jāspēj noteikt, ka trešās valsts tiesiskais regulējums ir līdzvērtīgs šai regulai, arī attiecībā uz tās juridiskajiem, uzraudzības un izpildes pasākumiem.
- (37) Lai nodrošinātu, ka struktūras, kurām piemēro šo regulu, izpilda tajā noteiktās saistības, un lai nodrošinātu, ka tām piemēro līdzīgu režīmu visā Savienībā, būtu jānodrošina administratīvās sankcijas un pasākumi, kas ir efektīvi, samērīgi un

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp).

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.).

preventīvi. Tāpēc šajā regulā noteiktajām administratīvajām sankcijām un pasākumiem būtu jāatbilst konkrētām pamatprasībām attiecībā uz adresātiem, kritērijiem, kas ņemami vērā, piemērojot sankciju vai pasākumu, sankciju vai pasākumu publicēšanu, galvenajām sankciju piemērošanas pilnvarām un administratīvo finansiālo sankciju līmeņiem.

- (38) Lai precizētu šajā regulā noteiktās prasības, pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai attiecībā uz turpmākiem nebūtiskiem elementiem: valstu obligāciju veida paplašināšana, kas nebūtu jāaizliedz saskaņā ar 6. pantu un kuras kompetentajām iestādēm nav jāpārskata vai jāņem vērā nodalīšanas nolūkos; attiecīgo robežvērtību un nosacījumu noteikšana attiecībā uz to, kad kompetentā iestāde uzskata, ka ir jānodala konkrētas tirdzniecības darbības; to instrumentu saraksta paplašināšana, kurus ļauj izmantot kredītiestādes pašu riska pārvaldīšanai; to instrumentu saraksta paplašināšana, ar kuriem kredītiestāde var veikt darījumus, lai pārvaldītu klientu riskus; tādas robežvērtības aprēķināšana, kuru pārsniedzot, atvasinātos instrumentus nedrīkst ne pārdot, ne iekļaut pamata kredītiestādes bilancē; lieli riska darījumi un apmērs, kādā atzīst kredītriska mazināšanas metodes; jēdziena "tirdzniecības darbības" elementu grozīšana, ko izmanto, lai izstrādātu nosacījumus šīs regulas II nodaļas un III nodaļas piemērošanai; tādu vērtspapīrošanas veidu precizēšana, kas neapdraud pamata kredītiestādes vai Savienības finanšu sistēmas finanšu stabilitāti; kritēriji, lai novērtētu trešās valsts tiesiskā un uzraudzības regulējuma līdzvērtīgumu. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (39) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, jo īpaši attiecībā uz 21. un 27. pantā ietvertajiem noteikumiem, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai.
- (40) Tehniskajiem standartiem finanšu pakalpojumu jomā būtu jānodrošina konsekventa saskaņošana un noguldītāju, ieguldītāju un patērētāju atbilstīga aizsardzība Savienībā. Tā kā EBI ir struktūra, kam ir specializētas zināšanas, būtu efektīvi un piemēroti tai uzticēt tādu regulatīvu īstenošanas un tehnisko standartu projektu izstrādi, saistībā ar kuriem nav jāpieņem politiski lēmumi. Izstrādājot tehniskos standartus, EBI būtu jānodrošina efektīvi administratīvie un ziņošanas procesi.
- (41) Komisijai būtu jāpieņem regulatīvi tehniskie standarti, kurus izstrādājusi EBI, attiecībā uz metodiku konsekventai parametru mērīšanai un piemērošanai, kas attiecas uz robežvērtības aprēķināšanu, kuru pārsniedzot, būtu jāveic tirdzniecības darbību nodalīšana, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. un 14. pantu³⁰. Komisijai un EBI būtu jānodrošina, ka minētos standartus var piemērot visas attiecīgās iestādes samērīgi ar šo iestāžu un to darbības veidu, mērogu un sarežģītību.
- (42) Būtu jāpiešķir pilnvaras Komisijai pieņemt īstenošanas tehniskos standartus, ko izstrādājusi EBI, attiecībā uz metodiku, kuru izmanto, lai aprēķinātu tirdzniecības darbību apjomu, ar ko ir tirgojušās kredītiestādes un grupas, vienotu veidlapu informācijas sniegšanai par kredītiestāžu un mātesuzņēmumu tirdzniecības darbību elementu kopapjomu un tādu procedūru un veidu noteikšanai, kādos ar EBI apmainās

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

ar informāciju par sankcijām, izmantojot īstenošanas aktus saskaņā ar LESD 291. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

- (43) Saskaņā ar samērīguma principu ir nepieciešami un lietderīgi sistēmiska riska, finanšu spriedzes vai lielu, strukturāli sarežģītu un savstarpēji saistītu kredītiestāžu finanšu spriedzes vai bankrota novēršanas nolūkā paredzēt noteikumus par aizliegumu veikt tirdzniecību savā vārdā un konkrētu tirdzniecības darbību nodalīšanu. Šajā regulā ir paredzēts tikai tas, kas nepieciešams izvairīties no mērķu sasniegšanai saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 4. punktu.
- (44) Brīvība veikt darījumdarbību saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un valsts tiesību aktiem, un praksi ir atzīta saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. pantu (Harta). Katrai personai Savienībā ir tiesības sākt vai turpināt darījumdarbību bez diskriminācijas vai liekiem ierobežojumiem. Turklāt akciju īpašumtiesības ir aizsargātas kā īpašums saskaņā ar Hartas 17. pantu. Akcionāriem ir tiesības turēt īpašumā savu īpašumu, to izmantot un no tā atbrīvoties, un tiesības, kas paredz, ka šādu īpašumu bez viņu gribas neatsavina. Šajā regulā noteiktais aizliegums veikt tirdzniecību savā vārdā un konkrētu tirdzniecības darbību nodalīšana var ietekmēt brīvību veikt darījumdarbību, kā arī akcionāru īpašumtiesības, kas šādā situācijā nevar pēc brīvas gribas atbrīvoties no sava īpašuma.
- (45) Ierobežojumiem attiecībā uz brīvību veikt darījumdarbību un akcionāru tiesību ierobežojumiem būtu jābūt saskaņā ar Hartas 52. pantu. Minēto tiesību aizskārumiem nevajadzētu būt nesamērīgiem. Līdz ar to tirdzniecības darbību aizliegšana vai nodalīšana būtu jāpieprasa vienīgi, ja tas ir sabiedrības interesēs un veicina Savienības banku tirgus un finanšu stabilitātes labu darbību. Akcionāriem, kurus skārušas minētās darbības, nebūtu jāliedz iespēja izmantot savas citas likumīgās tiesības, piemēram, tiesības uz efektīvu aizsardzību un taisnīgu tiesu.
- (46) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Pamattiesību hartā, jo īpaši, tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz personas datu aizsardzību, brīvība veikt darījumdarbību, tiesības uz īpašumu, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, kā arī tiesības uz aizstāvību un *ne bis in idem* principa ievērošanu. Šī regula jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.
- (47) Tā kā struktūrām, kurām piemēro aizliegumu veikt tirdzniecību savā vārdā, būs nepieciešams pietiekams laiks, lai aizliegumu īstenotu, šajā regulā ir paredzēts, ka aizliegumu piemēro [*OP please introduce exact date* 18 mēnešus pēc šīs regulas publicēšanas dienas]. Līdzīgi, šajā regulā paredzētās procedūras attiecībā uz noteikumiem, kurus ievērojot, kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu, ka tirdzniecības darbības ir jānodala no pamata kredītiestādes, un procedūras, kuras piemēro grupām pēc šāda lēmuma pieņemšanas, ir sarežģītas, un ir nepieciešams laiks to veikšanai un arī minēto pasākumu īstenošanai atbildīgā un ilgtspējīgā veidā. Līdz ar to ir piemēroti šādus noteikumus piemērot [*OP please introduce exact date* 36 mēnešus pēc šīs regulas publicēšanas dienas],

I nodaļa

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Mērķi

Šīs regulas uzdevums ir novērst sistēmisko risku, finanšu spriedzi vai lielu, strukturāli sarežģītu un savstarpēji saistītu struktūru, īpaši kredītiestāžu bankrotu finanšu sistēmā, un sasniegt šādus mērķus:

- (a) samazināt pārmērīgu risku, ko uzņemas kredītiestādes iekšienē;
- (b) novērst būtiskus interešu konfliktus starp kredītiestādes atsevišķām daļām;
- (c) novērst resursu nepareizu sadali un rosināt reālās ekonomikas kreditēšanu;
- (d) veicināt netraucētus konkurences nosacījumus visām kredītiestādēm iekšējā tirgū;
- (e) samazināt savstarpējo saistību finanšu sektorā, kas rada sistēmisko risku;
- (f) atvieglot kredītiestādes efektīvu pārvaldību, uzraudzību un pārraudzību;
- (g) atvieglot grupas strukturētu noregulējumu un sanāciju.

2. pants

Priekšmets

Šajā regulā ir paredzēti noteikumi par to, kā:

- (a) aizliegt tirdzniecību savā vārdā;
- (b) nodalīt konkrētas tirdzniecības darbības.

3. pants

Darbības joma

1. Šī regula ir piemērojama šādām struktūrām:

- (a) jebkurai kredītiestādei vai ES mātesuzņēmumam, tostarp visām filiālēm un meitasuzņēmumiem, neatkarīgi no to atrašanās vietas, ja tā ir noteikta par globāli sistēmiski svarīgu iestādi (*G-SIIs*), piemērojot Direktīvas 2013/36/ES 131. pantu;
- (b) jebkurai no turpmāk minētajām struktūrām, kuras aktīvu kopsumma trīs gadus pēc kārtas sasniedz vismaz 30 miljardus euro un kuras tirdzniecības darbības ir vismaz 70 miljardu euro apmērā vai 10 % no tās kopējiem aktīviem:
 - i) jebkurai kredītiestādei, kas veic darījumdarbību Savienībā, kas nav ne mātesuzņēmums, ne meitasuzņēmums, tostarp visām tām filiālēm, neatkarīgi no to atrašanās vietas;

- ii) ES mātesuzņēmumam, tostarp visām filiālēm un meitasuzņēmumiem, neatkarīgi no to atrašanās vietas, ja kāda no grupas struktūrām ir kredītiestāde, kas veic darījumdarbību Savienībā;
- iii) ES kredītiestāžu filiālēm, kas veic darījumdarbību trešās valstīs.

4. pants

Darījumi, kas neietilpst direktīvas darbības jomā

1. Šo regulu nepiemēro:
 - (a) ES kredītiestāžu filiālēm, kas veic darījumdarbību trešās valstīs, ja tām piemēro tiesisko regulējumu, ko uzskata par līdzvērtīgu saskaņā ar 27. panta 1. punktu;
 - (b) ES mātesuzņēmumu meitasuzņēmumiem, kas veic darījumdarbību trešās valstīs, ja tiem piemēro tiesisko regulējumu, ko uzskata par līdzvērtīgu saskaņā ar 27. panta 1. punktu;
 - (c) struktūrām, kas minētas Direktīvas 2013/36/ES 2. panta 5. punkta 2. līdz 23. apakšpunktā.
2. Papildus 1. punkta b) apakšpunktam kompetentā iestāde var no III nodaļas prasībām atbrīvot ES mātesuzņēmumu meitasuzņēmumus, kas veic darījumdarbību trešās valstīs, ja tajās nav noteikumu, kurus uzskata par līdzvērtīgiem 10. līdz 16. pantam un 20. pantam, ja kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka:
 - (a) pastāv noregulējuma stratēģija, par ko vienojusies grupas līmeņa noregulējuma iestāde Savienībā un trešās valsts uzņēmējas valsts iestāde;
 - (b) noregulējuma stratēģijai, kas paredzēta ES mātes uzņēmumam, kas veic darījumdarbību trešā valstī, nav negatīvas ietekmes uz to dalībvalsts(-u) finanšu stabilitāti, kurā(-s) darījumdarbību veic ES mātesuzņēmums un pārējās grupas struktūras.

5. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1. "kredītiestāde" ir kredītiestāde, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā³¹;
2. "grupa" ir mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi;
3. "noregulējums" ir noregulējums, kā definēts Direktīvas [Banku sanācības un noregulējuma direktīvas] 2. panta 1. punktā;
4. "tirdzniecība savā vārdā" ir pašu kapitāla vai aizņemtas naudas izmantošana jebkāda veida darījumā, lai nopirktu, pārdotu vai citādi iegādātos jebkuru finanšu instrumentu vai preces vai no tām atbrīvotos nolūkā vienīgi gūt peļņu pašu labā, kam nav nekādas saistības ar faktisku vai turpmāku klientu darbību, vai nolūkā ierobežot struktūras

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

risku faktiskas vai turpmākas klienta darbības rezultātā, izmantojot apakšnodaļas, nodaļas, departamentus vai atsevišķus tirgotājus, kas īpaši norīkoti šādu pozīciju ieguvei un peļņas gūšanai, tostarp izmantojot speciālas tirdzniecībai savā vārdā paredzētas tīmekļa platformas;

5. "ES mātesuzņēmums" ir mātesuzņēmums dalībvalstī, kas nav cita uzņēmuma meitasuzņēmums kādā dalībvalstī;
6. "meitasuzņēmums" ir meitasuzņēmums, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/EK 2. panta 10. punktā³²;
7. "kompetentā iestāde" ir kompetentā iestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 40. apakšpunktā, tostarp ECB saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013;
8. "iestāde" ir iestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 3) apakšpunktā;
9. "mātesuzņēmums" ir mātesuzņēmums, kā definēts Direktīvas 2013/34/ES 2. panta 9. punktā, tostarp iestāde, finanšu pārvaldītājsabiedrība, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība un jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība;
10. "finanšu instrumenti" ir finanšu instrumenti, kā definēts Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļā;
11. "vadības struktūra" ir vadības struktūra, kā definēts Direktīvas 2013/36/ES 3. panta 1. punkta 7. apakšpunktā, vai līdzvērtīga struktūra, ja attiecīgā struktūra nav iestāde;
12. "tirgus uzturēšana" ir finanšu iestādes saistības regulāri un pastāvīgi nodrošināt tirgus likviditāti, paziņojot divvirzienu cenu piedāvājumu attiecībā uz konkrētu finanšu instrumentu, vai kā daļu no savas ierastās darījumdarbības, izpildot klientu sāktos rīkojumus vai atbildot uz klientu pieprasījumiem veikt tirdzniecību, bet abos gadījumos neuzņemoties faktisko tirgus risku;
13. "sponsors" ir sponsors, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 14. apakšpunktā;
14. "vērtspapīrošana" ir vērtspapīrošana, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 61. apakšpunktā;
15. "tirdzniecība ar atvasinātajiem instrumentiem" ir atvasinātu instrumentu pirkšana vai pārdošana;
16. "pamata kredītiestāde" ir kredītiestāde, kas vismaz pieņem noguldījumus, kas ir atbilstoši saskaņā ar noguldījumu garantiju shēmu atbilstīgi Direktīvai 94/19/EK³³;
17. "prece" ir prece, kā definēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 1287/2006 2. panta 1. punktā³⁴;

³² Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/34/ES par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK, OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīva 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām, OV L 135, 31.5.1994., 5. līdz 14. lpp.

³⁴ Komisijas 2006. gada 10. augusta Regula (EK) Nr. 1287/2006, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību pienākumu vest uzskaiti, darījumu pārskatu sniegšanu, tirgus pārskatāmību, finanšu instrumentu pielaidi tirdzniecībai un šajā direktīvā definētajiem termiņiem (OV L 241, 2.9.2006., 1. lpp.).

18. "grupas struktūra" ir juridiska persona, kas ir daļa no grupas;
19. "finanšu sabiedrība" ir sabiedrība, kas atbilst vienai no šādām kategorijām:
- finanšu sektora sabiedrība, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 27. apakšpunktā;
 - slēgta veida alternatīvo ieguldījumu fondi, kas neizmanto piesaistītos līdzekļus (AIF), kā definēts Direktīvā 2011/61/ES, ja minētie alternatīvo ieguldījumu fondi veic darījumdarbību Savienībā vai, ja tie neveic darījumdarbību Savienībā, tos tirgo Savienībā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/61/ES 35. vai 40. pantu³⁵, kvalificēti riska kapitāla fondi, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 345/2013 3. panta b) apakšpunktā³⁶, kvalificēti sociālās uzņēmējdarbības fondi, kā definēts Regulas (ES) Nr. 346/2013 3. panta b) apakšpunktā³⁷, un alternatīvo ieguldījumu fondi, kuri apstiprināti kā ilgtermiņa ieguldījumu fondi (*ELTIF*) saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [XXX/XXXX]³⁸;
 - PVKIU, kā definēts Direktīvas 2009/65/EK 1. panta 2. punktā³⁹;
 - īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 66. apakšpunktā;
20. "MVU" ir uzņēmums, kas nodarbina mazāk nekā 250 cilvēkus un kura gada apgrozījums nepārsniedz 50 miljonus euro, un/vai gada bilances kopsumma nepārsniedz 43 miljonus euro;
21. "ieguldījumu darījumu veikšana galvenā uzņēmuma statusā" ir vērtspapīru vai uz līgumu balstītu ieguldījumu pirkšana, pārdošana, parakstīšanās uz tiem vai to izvietošana kā galvenajam uzņēmumam;
22. "konsolidētās uzraudzības iestāde" ir kompetenta iestāde, kas ir atbildīga par ES mātesuzņēmuma un tās meitasuzņēmumu uzraudzību konsolidēti, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 48) apakšpunktā.

II nodaļa

Aizliegtās darbības

6. pants

Aizliegums veikt konkrētas tirdzniecības darbības

1. Regulas 3. pantā minētās struktūras:

³⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 8. jūnija Direktīva 2011/61/ES par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010, (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

³⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. aprīļa Regula (ES) Nr. 345/2013 par Eiropas riska kapitāla fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 1. lpp.).

³⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. aprīļa Regula (ES) Nr. 346/2013 par Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 18. lpp.).

³⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. xx/xxxx par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem, OV L xx/xx.

³⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/65/EK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU), (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

- (a) neiesaistās tirdzniecības veikšanā savā vārdā,
 - (b) izmantojot savu kapitālu vai aizņemtā naudu un vienīgi nolūkā gūt peļņu savā labā:
 - i) neiegūst vai neglabā alternatīvo ieguldījumu fondu apliecības vai daļas, kā definēts Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
 - ii) neiegulda atvasinātajos instrumentos, sertifikātos, indeksos vai citos finanšu instrumentos, kuru darbības rezultāti ir saistīti ar alternatīvo ieguldījumu fondu akcijām vai vienībām;
 - iii) netur ieguldījumu apliecības vai daļas struktūrā, kas iesaistās tirdzniecības veikšanā savā vārdā, vai neiegādājas alternatīvo ieguldījumu fondu apliecības vai daļas.
2. Šī panta 1. punkta a) apakšpunktā minētais aizliegums neattiecas uz:
- (a) finanšu instrumentiem, ko emitējušas dalībvalstu centrālās valdības vai struktūras, kas norādītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 117. panta 2. punktā un 118. pantā;
 - (b) situāciju, kad 3. pantā minētā iestāde atbilst visiem turpmākajiem nosacījumiem:
 - i) tā izmanto pašu kapitālu kā daļu no savas naudas pārvaldības procesiem;
 - ii) tā ekskluzīvi glabā, pērk, pārdod vai citādi iegādājas naudu vai naudas ekvivalentu aktīvus vai no tiem atbrīvojas. Naudas ekvivalentu aktīviem ir jābūt ļoti likvīdiem ieguldījumiem, kurus tur pašu kapitāla bāzes valūtā, kas ir gatavi pārvēršanai zināmā naudas summā, uz kuriem neattiecas būtisks risks, ko rada vērtības izmaiņas, to dzēšanas termiņš nedrīkst pārsniegt 397 dienas, un to nodrošinātā peļņa nevar būt lielāka par trīs mēnešu kvalitatīvu valdības obligāciju ienesīguma likmi.
3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie ierobežojumi neattiecas uz slēgta veida alternatīvo ieguldījumu fondiem, kas neizmanto piesaistītos līdzekļus, kā definēts Direktīvā 2011/61/ES, ja minētie alternatīvo ieguldījumu fondi veic darījumdarbību Savienībā vai, ja tie neveic darījumdarbību Savienībā, tos tirgo Savienībā saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 35. vai 40. pantu, uz kvalificētiem riska kapitāla fondiem, kā definēts Regulas (ES) Nr. 345/2013 3. panta b) apakšpunktā, uz kvalificētiem sociālās uzņēmējdarbības fondiem, kā definēts Regulas Nr. 346/2013 3. panta b) apakšpunktā, un uz alternatīvo ieguldījumu fondiem, kas apstiprināti kā Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondi (EIIF) saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [XXX/XXXX].
4. Katras 3. pantā minētās struktūras vadības struktūra nodrošina, ka ir panākta atbilstība 1. punktā izklāstītajām prasībām.
5. Šā panta 1. līdz 4. punktā minētās prasības piemēro no [OP please introduce exact date, 18 mēnešus pēc šīs regulas publicēšanas].
6. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai attiecībā uz šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto aizliegumu piemērotu atbrīvojumu:
- (a) finanšu instrumentiem, kas nav instrumenti, kas minēti šā panta 2. punkta a) apakšpunktā, kurus emitējušas trešo valstu valdības, kas piemēro uzraudzības un regulatīvos pasākumus, kuri ir vismaz līdzvērtīgi tiem, kurus

piemēro Savienībā, un ar kuriem veiktajiem riska darījumiem piešķir 0 procentu riska svērumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 115. pantu;

- (b) finanšu instrumentiem, kurus emitējušas dalībvalstu reģionālās valdības, ar kuriem veiktajiem riska darījumiem piešķir 0 procentu riska svērumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 115. pantu.

7. pants

Noteikumi par atlīdzību

Neskarot atalgojuma noteikumus, kas izklāstīti Direktīvā 2013/36/ES, 3. pantā minēto struktūru atalgojuma politiku izveido un īsteno tādā veidā, ka tā tieši vai netieši nerosina vai neatlīdzina 6. panta 1. punktā aizliegto darbību veikšanu no darbinieka puses.

III nodaļa

Konkrētu tirdzniecības darbību nodalīšana

8. pants

Darbību apjoms

1. Šīs nodaļas nolūkos tirdzniecības darbības ietver darbības, kas nav:
 - (a) tādu noguldījumu pieņemšana, kas ir atbilstoši saskaņā ar noguldījumu garantiju shēmu atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 94/19/EK⁴⁰;
 - (b) kreditēšana, tostarp patēriņa kredīts, kredītņēmumi, kas saistīti ar nekustamo īpašumu, faktūrkreditēšana ar vai bez regresa tiesībām, tirdzniecības darījumu finansēšana (arī akceptēta vekseļa kredīts);
 - (c) finanšu noma;
 - (d) maksājumu pakalpojumi, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 3. punktā⁴¹;
 - (e) citu maksāšanas līdzekļu, piemēram, ceļojuma čeku un bankas pārveduma vekseļu, izdošana un pārvaldība, ciktāl uz šādu darbību jau neattiecas d) apakšpunkts;
 - (f) starpniecība naudas darījumos, vērtspapīru glabāšana un administrēšana;
 - (g) kredītinformācijas pakalpojumi;
 - (h) glabāšanas pakalpojumi;
 - (i) elektroniskās naudas emitēšana.

⁴⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīva 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 135, 31.5.1994., 5. līdz 14. lpp.).

⁴¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra direktīva par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 319, 5.12.2007., 1. līdz 36. lpp.).

2. Šīs nodaļas prasības neattiecas uz tādu finanšu instrumentu pirkšanu vai pārdošanu, ko emitējušas dalībvalstu centrālās valdības vai struktūras, kas norādītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 117. panta 2. punktā un 118. pantā.
3. Saskaņā ar 35. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai no aizlieguma atbrīvotu finanšu instrumentus:
 - (a) kas nav instrumenti, kas minēti 2. punktā, kurus emitējušas trešo valstu valdības, kas piemēro uzraudzības un regulatīvos pasākumus, kas ir vismaz līdzvērtīgi tiem, kurus piemēro Savienībā, un ar kuriem veiktajiem riska darījumiem piešķir 0 procentu riska svērumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 115. pantu;
 - (b) kurus emitējušas dalībvalstu reģionālās valdības, ar kuriem veiktajiem riska darījumiem piešķir 0 procentu riska svērumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 115. pantu.

9. pants

Pienākums pārskatīt darbības

1. Kompetentā iestāde novērtē tirdzniecības darbības, jo īpaši, tirgus uzturēšanu, ieguldījumu veikšanu vērtspapīrošanā un tās sponsorēšanu, un tirdzniecību ar atvasinātajiem instrumentiem, kas nav atvasinātie instrumenti, kuri ir atļauti saskaņā ar 11. un 12. pantu, kuras veic šādas struktūras:
 - (a) pamata kredītiestāde, kas veic darījumdarbību Savienībā, kas nav ne mātesuzņēmums, ne meitasuzņēmums, tostarp visas tās filiāles, neatkarīgi no to atrašanās vietas;
 - (b) ES mātesuzņēmums, tostarp visas filiāles un meitasuzņēmumi, neatkarīgi no to atrašanās vietas, ja kāda no grupas struktūrām ir pamata kredītiestāde, kas veic darījumdarbību Savienībā;
 - (c) ES kredītiestāžu filiāles, kas veic darījumdarbību trešās valstīs.
2. Veicot 1. punktā minēto novērtējumu, kompetentā iestāde izmanto šādus parametrus:
 - (a) tirdzniecībai turēto aktīvu relatīvais apjoms, kas izmērīts, tirdzniecībai turētos aktīvus dalot ar kopējiem aktīviem;
 - (b) tirdzniecībai turēto aktīvu svira, kas izmērīta, tirdzniecībai turētos aktīvus dalot ar 1. līmeņa pamatkapitālu;
 - (c) darījuma partnera kredītriska relatīvā nozīme, kas izmērīta, atvasināto instrumentu patieso vērtību dalot ar tirdzniecībai turēto aktīvu kopapjomu;
 - (d) tirdzniecībai turēto atvasināto instrumentu relatīvā sarežģītība, kas izmērīta, 2. un 3. līmeņa tirdzniecības atvasināto instrumentu aktīvus dalot ar tirdzniecības atvasinātajiem instrumentiem un tirdzniecībai turētajiem aktīviem;
 - (e) no tirdzniecības gūto ienākumu relatīvais ienesīgums, kas izmērīts, tirdzniecības ienākumu dalot ar neto ienākumu kopapjomu;
 - (f) tirgus riska relatīvais nozīmīgums, kas izmērīts, aprēķinot starpību starp tirdzniecības aktīviem un saistībām absolūtajā vērtībā un sadalot to ar vidējo aritmētisko starp tirdzniecības aktīviem un tirdzniecības saistībām;

- (g) savstarpēja saistība, kas izmērīta, izmantojot Direktīvas 2013/36/ES 131. panta 18. punktā minēto metodiku;
 - (h) kredīta un likviditātes risks, ko rada saistības un garantijas, ko sniegusi pamata kredītiestāde.
3. Kompetentā iestāde pabeidz savu novērtējumu līdz [OP – *please introduce* 18 mēnešus no regulas publicēšanas dienas], un pēc tam vismaz reizi gadā regulāri veic novērtējumus.
4. EBI izstrādā regulatīvos tehniskos standartus, lai precizētu, kā tiks izmērīti veikspējas parametri un vajadzības gadījumā precizē sīkāku informāciju par 2. punktā minētajiem veikspējas parametriem un to mērīšanu, izmantojot uzraudzības datus. Regulatīvu tehnisko standartu projekts arī sniegs kompetentajai iestādei metodiku parametru konsekventai mērīšanai un piemērošanai.
- EBI iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai [OP – *please introduce 1 month from* no šīs regulas publicēšanas dienas.]
- Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

10. pants

Kompetentās iestādes pilnvaras pieprasīt pamata kredītiestādei neveikt konkrētas darbības

1. Ja kompetentā iestāde secina, ka, ņemot vērā 9. panta 1. punktā minēto novērtējumu, pastāv ierobežojumi un nosacījumi, kas saistīti ar 9. panta 2. punkta a) līdz h) apakšpunktā norādītajiem parametriem un precizēti 5. punktā minētajā deleģētajā aktā, un līdz ar to tā uzskata, ka ir apdraudēta pamata kredītiestādes vai Savienības finanšu sistēmas finanšu stabilitāte kopumā, ņemot vērā 1. pantā minētos mērķus, ne vēlāk kā divus mēnešus pēc minētā novērtējuma pabeigšanas tā sāk procedūru, kuras rezultātā pieņem lēmumu, kā minēts 3. punkta apakšpunktā.
2. Ja nepastāv 1. punktā minētie ierobežojumi un nosacījumi, kompetentā iestāde tomēr var sākt procedūru, kuras rezultātā pieņem lēmumu, kā minēts 3. punkta trešajā daļā, kurā secināts, ka, ņemot vērā 9. panta 1. punktā minēto novērtējumu, jebkura tirdzniecības darbība, izņemot tirdzniecību ar atvasinātajiem instrumentiem, kas nav instrumenti, kas atļauti saskaņā ar 11. un 12. pantu, ko veic pamata kredītiestāde, apdraud pamata kredītiestādes vai visas Savienības finanšu sistēmas finanšu stabilitāti, ņemot vērā 1. pantā minētos mērķus.
3. Kompetentā iestāde paziņo pamata kredītiestādei par saviem secinājumiem, kas minēti 1. vai 2. punktā, un sniedz pamata kredītiestādei iespēju iesniegt rakstiskus komentārus divu mēnešu laikā kopš paziņošanas datuma.
- Ja pamata kredītiestāde pirmajā daļā minētajā termiņā kompetentajai iestādei nav pierādījusi, ka iemesli, kā rezultātā tika pieņemts lēmums, nav pamatoti, kompetentā iestāde pieņem lēmumu, kas adresēts pamata kredītiestādei, kurā lūdz tai neveikt minētajos secinājumos precizētās tirdzniecības darbības. Kompetentā iestāde norāda iemeslus savam lēmumam un par to publiski paziņo.
- Šā panta 1. punkta nolūkā, ja kompetentā iestāde nolemj ļaut pamata kredītiestādei veikt minētās tirdzniecības darbības, tā arī norāda šāda lēmuma iemeslus un tos publiski paziņo.

Šā panta 2. punkta nolūkā, ja kompetentā iestāde nolemj atļaut pamata kredītiestādei veikt tirdzniecības darbības, kompetentā iestāde pieņem lēmumu, kas šādā nolūkā adresēts pamata kredītiestādei.

Pirms tiek pieņemts kāds no šajā punktā minētajiem lēmumiem, kompetentā iestāde konsultējas ar EBI par iemesliem, kas ir paredzētā lēmuma pamatā, un par šāda lēmuma potenciālo ietekmi uz Savienības finanšu stabilitāti un iekšējā tirgus darbību. Kompetentā iestāde arī paziņo EBI par savu galīgo lēmumu.

Kompetentā iestāde pieņem savu galīgo lēmumu divu mēnešu laikā pēc tam, kad ir saņēmusi pirmajā daļā minētos rakstiskos komentārus.

4. Kompetentā iestāde ik pēc 5 gadiem pārskata 3. punkta otrajā daļā minētos lēmumus.
5. Komisija [*OP insert the correct date by 6 mēnešus pēc šīs regulas publicēšanas*] pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 35. pantu, lai:

(a) attiecībā uz veikspējas parametriem precizētu:

- (a) 9. panta 1. punkta a) līdz h) apakšpunktā minētā katra parametra attiecīgo robežvērtību, kuru pārsniedzot, attiecīgās tirdzniecības darbības riska līmenis tiek uzskatīts par individuāli nozīmīgu;
- (ii) nosacījumus, tostarp par to, cik daudziem parametriem ir jāpārsniedz attiecīgā robežvērtība, un kādā kombinācijā, lai kompetentā iestāde sāktu 10. panta 1.º punktā minēto procedūru.
- (iii) Šā panta 5. punkta ii) ievilkumā minēto nosacījumu precizējums ietver attiecīgās tirdzniecības darbības kopējā būtiskā riska līmeņa norādi, ko rada vairāki parametri, kas ir pārsnieguši i) ievilkumā minētās attiecīgās robežvērtības;

(b) precizētu, kāda veida vērtspapīrošana netiek uzskatīta par apdraudējumu pamata kredītiestādes vai visas Savienības finanšu sistēmas finanšu stabilitātei attiecībā uz katru no šādiem aspektiem:

- i) strukturālas iezīmes, piemēram, iestrādātā termiņu konversija un struktūras vienkāršība;
- ii) pamatā esošo aktīvu kvalitāte un ar to saistīta nodrošinājuma raksturojums;
- iii) informācijas norādīšanas un pārredzamības iezīmes attiecībā uz vērtspapīrošanu un tās pamatā esošajiem aktīviem;
- iv) izvietošanas procesu stabilitāte un kvalitāte.

11. pants

Pašu kredītriska piesardzīga pārvaldība

1. Pamata kredītiestāde, uz kuru attiecas 10. panta 3. punktā minētais lēmums, var veikt tirdzniecības darbības tiktāl, ciktāl to mērķis ir vienīgi sava kapitāla, likviditātes un finansējuma piesardzīga pārvaldība.

Kā daļu no sava kapitāla, likviditātes un finansējuma piesardzīgas pārvaldības pamata kredītiestāde var izmantot vienīgi procentu likmju atvasinātos instrumentus, ārvalstu valūtas atvasinātos instrumentus un kredītu atvasinātos instrumentus, kas ir

atbilstoši centrālā darījumu partnera tīrvērtēi, lai ierobežotu savu vispārējo bilances risku. Pamata kredītiestāde pierāda kompetentajai uzraudzības iestādei, ka riska ierobežošana ir paredzēta, lai samazinātu (un tā uzskatāmi samazina vai būtiski novērš) konkrētus, nosakāmus riskus, ko rada pamata kredītiestādes atsevišķas vai apkopotas pozīcijas.

2. Neskarot noteikumus par atalgojumu, kas izklāstīti Direktīvā 2013/36/ES, pamata kredītiestādes, kas ir iesaistījušās riska ierobežošanas darbībās, darbiniekiem piemērojamās atalgojuma politikas mērķis ir:
 - (a) novērst visas atlikušās vai slēptās tirdzniecības darbības savā vārdā, neatkarīgi no tā, vai tās definētas kā riska pārvaldība vai citādi;
 - (b) atspoguļot pamata kredītiestādes likumīgos riska ierobežošanas mērķus kopumā un nodrošināt, ka piešķirtā atlīdzība nav tieši noteikta, atsaucoties uz peļņu, kas gūta no šādām darbībām, bet ir ņemta vērā vispārējā riska samazināšanas vai novēršanas efektivitāte.

Vadības struktūra nodrošina, ka pamata kredītiestādes atalgojuma politika atbilst pirmajā daļā minētajiem noteikumiem, ņemot vērā riska komitejas ieteikumu, ja šāda komiteja ir izveidota saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 76. panta 3. punktu.

3. Komisijai ir piešķirtas pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar šīs regulas 35. pantu, lai papildinātu finanšu instrumentus, kas minēti 1. punktā, pievienojot citus finanšu instrumentus, tostarp citus atvasināto instrumentu veidus, īpaši tos, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012 11. pantā noteiktās saistības⁴², lai ņemtu vērā finanšu instrumentus, kuriem ir tāda pati ietekme uz finanšu stabilitāti kā instrumentiem, kas minēti 1. punktā, nolūkā veikt kapitāla, likviditātes un finansējuma piesardzīgu pārvaldību.

12. pants

Riska pārvaldības pakalpojumu sniegšana klientiem

1. Pamata kredītiestāde, uz kuru attiecas 10. panta 3. punktā minētais lēmums, var pārdot procentu likmju atvasinātos instrumentus, ārvalstu valūtas atvasinātos instrumentus, kredītu atvasinātos instrumentus, emisijas kvotu atvasinātos instrumentus un preču atvasinātos instrumentus, kas ir atbilstoši centrālā darījumu partnera tīrvērtēi, un emisiju kvotas saviem klientiem, kas nav finanšu iestādes, 5. panta 19. punkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajām finanšu sabiedrībām, apdrošināšanas sabiedrībām un institūcijām, kas nodrošina arodpensijas kapitāla izmaksas, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) vienīgais pārdošanas mērķis ir ierobežot procentu likmju risku, ārvalstu valūtas risku, kredītrisku, preču risku vai emisiju kvotu risku;
 - (b) pamata kredītiestādes pašu kapitāla prasības, lai pozicionētu risku, ko rada atvasinātie instrumenti un emisiju kvotas, nepārsniedz tās kopējā riska kapitāla prasības daļu, kas jāprecizē Komisijas deleģētā aktā saskaņā ar 2. punktu.

Ja b) apakšpunktā minētā prasība nav izpildīta, pamata kredītiestāde nedrīkst pārdot atvasinātos instrumentus un emisiju kvotas, ne iekļaut tās bilanci.

⁴² Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Regula (ES) Nr. 648/2012 par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem.

2. Saskaņā ar 35. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai:
- (a) atļautu citus finanšu instrumentus, kas nav minēti 1. punktā, jo īpaši tos, uz kuriem attiecas Regulas (ES) Nr. 648/2012 11. pantā izklāstītās saistības, nolūkā ierobežot risku, ko pārdod šā panta 1. punktā uzskaitītajiem klientiem;
 - (b) precizētu daļu no pamata kredītiestādes pašu kapitāla prasībām, kuru pārsniedzot, šā panta 1. punktā minētos atvasinātos instrumentus un emisiju kvotas nedrīkst pārdot un iekļaut pamata kredītiestādes bilanci.

13. pants

Noteikumi par atsevišķām grupas struktūrām

1. Ja kompetentā iestāde ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 10. panta 3. punktu, ka pamata kredītiestāde nevar veikt konkrētas tirdzniecības darbības, un ja pamata kredītiestāde pieder grupai, tad nodalāmās tirdzniecības darbības var veikt vienīgi grupas struktūra, kas ir juridiski, ekonomiski un operacionāli atšķirīga ("tirdzniecības struktūra") no pamata kredītiestādes.
2. Ja 9. panta 1. punktā minētā struktūra ir pēc savas iniciatīvas nolēmusi nodalīt 9. pantā norādītās tirdzniecības darbības no pamata kredītiestādes un ir saņēmusi apstiprinājumu par savu nodalīšanas plānu saskaņā ar 18. pantā izklāstīto procedūru, tad šā panta 3. līdz 13. punktā un 14. līdz 17. un 20. pantā noteiktās prasības piemēro nodalītajām struktūrām.
3. ES mātesuzņēmums nodrošina, ka grupa, kas ietver pamata kredītiestādes un tirdzniecības struktūras, ir strukturēta tā, ka subkonsolidēti tiek izveidotas divas atšķirīgas apakšgrupas, un tikai viena no tām ietver pamata kredītiestādes.
4. ES mātesuzņēmums tiktāl, ciktāl tas nepieciešams, nodrošina, ka pamata kredītiestāde var turpināt savas darbības, ja tirdzniecības struktūra kļūst maksātnespējīga.
5. Pamata kredītiestāde netur tirdzniecības struktūrā kapitāla instrumentus vai balsošanas tiesības.

Neatkarīgi no pirmās daļas kompetentā iestāde var izlemt atļaut pamata kredītiestādēm, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 49. panta 3. punkta a) vai b) apakšpunktos izklāstītajām prasībām, turēt kapitāla instrumentus vai balsošanas tiesības tirdzniecības struktūrā, ja kompetentā iestāde uzskata, ka šādu kapitāla instrumentu vai balsošanas tiesību turēšana ir nepieciešama grupas darbībai un galvenā kredītiestāde ir veikusi pietiekamus pasākumus, lai pienācīgi mazinātu attiecīgos riskus.

Pamata kredītiestāde, kas nav ne centrālā, ne reģionālā kredītiestāde, jebkurā gadījumā nedrīkst tieši turēt kapitāla instrumentus vai balsošanas tiesības nevienā tirdzniecības struktūrā.

Pirms šā lēmuma pieņemšanas saskaņā ar šo punktu kompetentā iestāde apspriežas ar EBI.

Kompetentā iestāde paziņo par savu lēmumu EBI. EBI publicē to iestāžu sarakstu, uz kurām attiecas šis punkts.
6. Pamata kredītiestāde un tirdzniecības struktūra emitē savu parādu individuāli vai subkonsolidēti, ja tas ir saskaņā ar noregulējuma plānu, par ko vienojušās attiecīgās

noregulējuma iestādes saskaņā ar Direktīvu [Banku sanācības un noregulējuma direktīvu].

7. Visi līgumi un citi darījumi, kas noslēgti starp pamata kredītiestādi un tirdzniecības struktūru, ir tikpat labvēlīgi pamata kredītiestādei kā salīdzināmie līgumi un darījumi ar tādām struktūrām (vai kuros tās ir iesaistītas), kuras nepieder tai pašai apakšgrupai.
8. Vairums pamata kredītiestādes un tirdzniecības struktūras vadības struktūras locekļu attiecīgi ir personas, kas nav otrās struktūras vadības struktūras locekles. Nevienas struktūras vadības struktūras loceklis neveic izpildfunkcijas abās struktūrās, izņemot mātesuzņēmuma riska pārvaldības amatpersonu.
9. Pamata kredītiestādes, tirdzniecības struktūras un to mātesuzņēmumu vadības struktūrai ir pienākums atbalstīt nodalīšanas mērķus.
10. Saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem tirdzniecības struktūras un pamata kredītiestādes nosaukums vai apzīmējums ir tāds, lai sabiedrība varētu viegli atpazīt, kura struktūra ir tirdzniecības struktūra, un kura struktūra ir pamata kredītiestāde.
11. Strukturāli nodalītas iestādes atbilst noteikumiem, kas izklāstīti Regulas (ES) Nr. 575/2013 otrajā, trešajā, ceturtajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā un Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļā subkonsolidēti saskaņā ar šā panta 3. punktu.
12. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 575/2013 6. panta 1. punkta un 7. panta, minētās regulas otrajā līdz ceturtajā un astotajā daļā noteiktās saistības piemēro subkonsolidēti saskaņā ar šā panta 3. punktu.
13. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 575/2013 6. panta 4. punkta un 8. panta, minētās regulas sestajā daļā noteiktās saistības piemēro subkonsolidēti saskaņā ar šā panta 3. punktu.

14. pants

Grupas iekšējo liela riska darījumu limiti

1. Lai aprēķinātu grupas iekšējo liela riska darījumu limitu saskaņā ar 2. punktu, visas struktūras, kas pieder tai pašai apakšgrupai, saskaņā ar 13. panta 3. punktu, tiek uzskatītas par vienu klientu vai saistītu klientu vienu grupu Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 39. apakšpunkta nozīmē.
2. Ja pasākumi ir noteikti saskaņā ar šo nodaļu, pamata kredītiestādei nerodas grupas iekšējais riska darījums, kas pārsniedz 25 procentus no pamata kredītiestādes atbilstīgā kapitāla struktūrai, kas nepieder pie tās pašas apakšgrupas kā pamata kredītiestāde. Grupas iekšējo riska darījumu limitus piemēro subkonsolidēti un ņemot vērā ietekmi, ko rada kredītriska mazināšana un atbrīvojumi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 399. līdz 403. pantu un šīs regulas 16. pantu.

15. pants

Grupas ārējo liela riska darījumu limiti

1. Papildus Regulas (ES) Nr. 575/2013 395. panta 1. punkta noteikumiem, ja pasākumi ir noteikti saskaņā ar šo nodaļu, pamata kredītiestādei nerodas šādi riska darījumi:

- (a) liels riska darījums, kas pārsniedz 25 procentus no pamata kredītiestādes atbilstīgā kapitāla finanšu sabiedrībai. Minēto riska darījumu limitu piemēro individuāli un subkonsolidēti un ņemot vērā ietekmi, ko rada kredītriska mazināšana un atbrīvojumi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 399. līdz 403. pantu un šīs regulas 16. pantu;
 - (b) lieli riska darījumi, kas kopā pārsniedz 200 procentus no pamata kredītiestādes atbilstīgā kapitāla finanšu sabiedrībām. Minēto riska darījuma limitu piemēro individuāli un subkonsolidēti un ņemot vērā ietekmi, ko rada kredītriska mazināšana un atbrīvojumi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 399. līdz 403. pantu un šīs regulas 16. pantu;
2. Komisijai ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 35. pantu, lai pielāgotu grupas ārējo liela riska darījumu kopapjoma limitu, kā izklāstīts 1. punkta b) apakšpunktā saskaņā ar apjomu, kādā ir atzīta kredītriska mazināšana.

16. pants

Kredītriska mazināšanas metodes

Papildus Regulas (ES) Nr. 575/2013 399. līdz 403. panta noteikumiem, ja pasākumi ir noteikti saskaņā ar šīs regulas šo nodaļu, ierobežojumus attiecībā uz kredīta mazināšanas paņēmieni atzīšanu piemēro riska darījumu vērtību aprēķināšanai, lai panāktu atbilstību lielu riska darījumu limitiem, kas norādīti šīs regulas 14. un 15. pantā.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 35. pantu, lai precizētu apjomu, kādā kredīta riska mazināšanas paņēmienus, tostarp atbilstīgās kredīta aizsardzības veidus un ierobežojumus, atzīst pirmās daļas nolūkā, lai nodrošinātu, ka kredītriska mazināšanas paņēmieni būtu lietderīgi gadījumā, ja riski materializējas, lai varētu notikt efektīva kredītaizsardzības atgūšana.

17. pants

Atkāpe no pārejas noteikumiem attiecībā uz liela riska darījumiem

Regulas (ES) Nr. 575/2013 493. panta 3. punktā paredzētās atkāpes izņēmuma kārtā nepiemēro riska darījumiem, ko rada pamata kredītiestādes, kurām piemēroja strukturālus pasākumus saskaņā ar šo regulu.

18. pants

Nodalīšanas plāns

1. Ja kompetentā iestāde saskaņā ar 10. panta 3. punktu ir pieņēmusi lēmumu, ka pamata kredītiestāde nevar veikt konkrētas tirdzniecības darbības, pamata kredītiestāde vai, vajadzības gadījumā, tās ES mātesuzņēmums, iesniedz nodalīšanas plānu kompetentajai iestādei sešu mēnešu laikā no dienas, kurā pieņemts 10. panta 3. punkta otrajā daļā minētais lēmums.

Līdzīgi, ja 9. panta 1. punktā minētā struktūra ir nolēmusi no pamata kredītiestādes nodalīt tirdzniecības darbības, uz kurām attiecas 9. pantā minētais pienākums tikt pārskatītām, tā iesniedz plānu, izklāstot savu nodalīšanu novērtējuma perioda

sākumā, kas minēts 9. pantā. Minētais plāns ietver vismaz informāciju, kas pieprasīta šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā.

2. Nodalīšanas plānā ir detalizēti izskaidrots, kā tiks veikta nodalīšana.

Plāns satur vismaz šādu informāciju:

- (a) konkrēti aktīvi un darbības, kas tiks nodalītas no pamata kredītiestādes;
 - (b) sīka informācija par to, kā piemēro 13. panta noteikumus;
 - (c) nodalīšanas grafiks.
3. Kompetentā iestāde novērtē plānus, kas minēti 1. un 2. punktā, un sešu mēnešu laikā no to iesniegšanas pieņem lēmumu, ar ko apstiprina plānu vai pieprasa tajā veikt izmaiņas.
 4. Ja kompetentā iestāde pieprasa veikt izmaiņas nodalīšanas plānā, pamata kredītiestāde vai, vajadzības gadījumā, tās ES mātesuzņēmumi, atkārtoti iesniedz nodalīšanas plānu ar pieprasītajām izmaiņām trīs mēnešu laikā no dienas, kad to pieprasījusi kompetentā iestāde.
 5. Kompetentā iestāde pieņem lēmumu, ar ko apstiprina vai noraida minēto plānu, viena mēneša laikā no dienas, kad to iesniedz atkārtoti. Ja kompetentā iestāde noraida plānu, tā viena mēneša laikā no noraidīšanas dienas, pieņem lēmumu, izklāstot nodalīšanas plānu, kurā ievieš nepieciešamos pielāgojumus.
 6. Ja pamata kredītiestāde vai, vajadzības gadījumā, tās ES mātesuzņēmums, neiesniedz nodalīšanas plānu, kā pieprasīts 1. punktā, kompetentā iestāde ne vēlāk kā 3 mēnešus pēc 1. punktā minētā termiņa beigām pieņem lēmumu, izklāstot nodalīšanas plānu.
 7. Ja pamata kredītiestāde vai, vajadzības gadījumā, tās ES mātesuzņēmumi atkārtoti neiesniedz nodalīšanas plānu, kurā veiktas izmaiņas, ko pieprasījusi kompetentā iestāde, kompetentā iestāde pieņem lēmumu, izklāstot nodalīšanas plānu, ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc 4. punkta pirmajā daļā minētā termiņa beigām.
 8. Pamata kredītiestāde vai, vajadzības gadījumā, tās ES mātesuzņēmums, pierāda kompetentajai iestādei, ka tas ir īstenojis apstiprināto plānu.
 9. Kredītiestādes vai ES mātesuzņēmuma vadības struktūra nodrošina, ka nodalīšanas plāns ir īstenots saskaņā ar kompetentās iestādes apstiprinājumu.

19. pants

Kompetento iestāžu un attiecīgo noregulējuma iestāžu sadarbība

1. Pirms 10. panta 3. punktā minētā lēmuma pieņemšanas kompetentā iestāde par to paziņo attiecīgajai noregulējuma iestādei, kas norīkota saskaņā ar Direktīvas [Banku sanācības un noregulējuma direktīvas] 3. pantu.
2. Veicot novērtējumu saskaņā ar 9. pantu un pieprasot pamata kredītiestādei neveikt konkrētas darbības saskaņā ar 10. pantu, kompetentā iestāde ņem vērā visus iesāktos vai iepriekšējos noregulējamības novērtējumus, ko veikusi jebkura attiecīgā noregulējuma iestāde saskaņā ar Direktīvas [Banku sanācības un noregulējuma direktīvas] 13. un 13.a pantu.
3. Kompetentā iestāde sadarbojas ar attiecīgo noregulējuma iestādi un apmainās ar attiecīgo informāciju, ko uzskata par nepieciešamu savu pienākumu veikšanai.

4. Kompetentā iestāde nodrošina, ka pasākumi, kas noteikti saskaņā ar šo nodaļu, atbilst pasākumiem, kuri noteikti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013 13.b pantu, Regulas Nr. [VNM] 8. panta 9. punktu, Direktīvas [Banku sanācības un noregulējuma direktīvas] 13. pantu, 13.a pantu, 14. un 15. pantu, ka arī Direktīvas 2013/36/ES 104. pantu.

20. pants

Darbības, kuras aizliegts veikt tirdzniecības struktūrai

Tirdzniecības struktūra:

- (a) nepieņem noguldījumus, kas ir atbilstoši saskaņā ar noguldījumu garantiju shēmu atbilstīgi Direktīvai 94/19/EK, izņemot, ja minētais noguldījums ir saistīts ar nodrošinājuma apmaiņu attiecībā uz tirdzniecības darbībām;
- (b) nesniedz maksājumu pakalpojumus, kā definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 3. punktā, kas saistīti ar a) apakšpunktā minētajām darbībām, izņemot, ja minētie maksājumu pakalpojumi ir papildu pakalpojumi un ir noteikti vajadzīgi nodrošinājuma apmaiņai, kas attiecas uz tirdzniecības darbībām.

21. pants

Atkāpe no III nodaļā noteiktajām prasībām

1. Pēc dalībvalsts lūguma Komisija var piešķirt atkāpi no šīs nodaļas prasībām kredītiestādei, kas pieņem noguldījumus no privātpersonām un MVU, kurai piemēro valsts primāros tiesību aktus, kuri pieņemti līdz 2014. gada 29. janvārim, ja valsts tiesību akti atbilst šādām prasībām:
- (a) to mērķis ir novērst finanšu spriedzi vai bankrotu un sistēmisku risku, kas minēts 1. pantā;
 - (b) tie neļauj kredītiestādēm, kas pieņem atbilstošus noguldījumus no privātpersonām un MVU, iesaistīties regulētos darījumos ar ieguldījumiem kā galvenajam uzņēmumam un turēt tirdzniecībai paredzētus aktīvus; tomēr valsts tiesību aktos var noteikt ierobežotus izņēmumus, lai ļautu kredītiestādēm, kas pieņem noguldījumus no privātpersonām un MVU, veikt riska mazināšanas darbības nolūkā piesardzīgi pārvaldīt savu kapitālu, likviditāti un finansējumu un nodrošināt ierobežotus riska pārvaldības pakalpojumus klientiem;
 - (c) ja kredītiestāde, kas pieņem atbilstošus noguldījumus no privātpersonām un MVU, pieder grupai, tā nodrošina, ka kredītiestāde ir juridiski nodalīta no grupas struktūrām, kas iesaistās regulētos darījumos ar ieguldījumiem kā galvenais uzņēmums vai tur tirdzniecībai paredzētus aktīvus, un ja valsts tiesību aktos ir precizēts šādi:
 - i) kredītiestāde, kas pieņem atbilstošus noguldījumus no privātpersonām un MVU, spēj pieņemt lēmumus neatkarīgi no pārējām grupas struktūrām;
 - ii) kredītiestādei, kas pieņem atbilstošus noguldījumus no privātpersonām un MVU, ir vadības struktūra, kas ir neatkarīga no pārējām grupas struktūrām un no pašas kredītiestādes;

- iii) kredītiestāde, kas pieņem atbilstošus noguldījumus no privātpersonām un MVU, pati par sevi piemēro kapitāla un likviditātes prasības;
- iv) kredītiestāde, kas pieņem atbilstošus noguldījumus no privātpersonām un MVU, nedrīkst slēgt līgumus vai veikt darījumus ar pārejām grupas struktūrām, kas nav pēc noteikumiem līdzīgas tām, kas minētas 13. panta 7. punktā.

2. Dalībvalsts, kas vēlas iegūt atkāpi kredītiestādei, kurai piemēro attiecīgos valsts tiesību aktus, nosūta Komisijai pieprasījumu par atkāpi, kam pievieno pozitīvu atzinumu, ko izsniegusi kompetentā iestāde, kas uzrauga kredītiestādi, uz kuru attiecas pieprasījums piešķirt atkāpi. Minētajā lūgumā nodrošina visu nepieciešamo informāciju valsts tiesību aktu novērtēšanai un precīzē kredītiestādes, attiecībā uz kurām pieprasa atkāpi. Ja Komisija uzskata, ka tās rīcībā nav visa vajadzīgā informācija, tā divos mēnešos pēc pieprasījuma saņemšanas sazinās ar attiecīgo dalībvalsti un norāda, kāda papildu informācija ir nepieciešama.

Tiklīdz Komisijai ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu atkāpes pieprasījuma novērtēšanai, tā viena mēneša laikā paziņo dalībvalstij, kura ir iesniegusi pieprasījumu, vai tā ir apmierināta ar iesniegto informāciju.

Piecu mēnešu laikā pēc otrajā daļā minētā paziņojuma izsniegšanas Komisija pēc apspriešanās ar EBI par iemesliem, kas ir tās paredzētā lēmuma pamatā, un par šāda lēmuma iespējamo ietekmi uz Savienības finanšu stabilitāti un iekšējā tirgus darbību, pieņem īstenošanas lēmumu, apgalvojot, ka valsts tiesību akti ir nesaderīgi ar šo nodaļu, un piešķir atkāpi kredītiestādēm, kas ir norādītas 1. punktā minētajā lūgumā. Ja Komisija plāno paziņot, ka valsts tiesību akti ir nesaderīgi, un neplāno piešķirt atkāpi, tā sīki izklāsta savus iebildumus un dalībvalstij, kas iesniegusi lūgumu, nodrošina iespēju iesniegt rakstiskus komentārus viena mēneša laikā kopš dienas, kad Komisija ir paziņojusi par saviem iebildumiem. Komisija trīs mēnešu laikā no iesniegšanas termiņa beigām pieņem īstenošanas lēmumu, ar ko piešķir vai noraida atkāpi.

Ja tiek grozīti valsts tiesību akti, dalībvalsts par grozījumiem paziņo Komisijai. Komisija var pārskatīt trešajā daļā minēto īstenošanas lēmumu.

Ja valsts tiesību akti, kas nav paziņoti par nesaderīgiem ar šo nodaļu, vairāk neattiecas uz kredītiestādi, kam ir piešķirta atkāpe no šīs nodaļas prasībām, attiecībā uz minēto kredītiestādi šādu atkāpi atsauc.

Komisija paziņo EBI par saviem lēmumiem. EBI publicē to kredītiestāžu sarakstu, kurām ir piešķirta atkāpe saskaņā ar šo pantu. Minēto sarakstu nepārtraukti atjaunina.

IV nodaļa

Struktūras, kurām piemēro II un III nodaļas prasības

22. pants

Noteikumi, kas reglamentā robežvērtību aprēķināšanu

1. Regulas 3. panta b) apakšpunkta ii) ievilkuma nolūkos robežvērtību aprēķināšana ir balstīta uz ES mātesuzņēmuma konsolidētajiem pārskatiem.

2. Regulas 3. panta b) apakšpunkta iii) ievilkuma nolūkos robežvērtību aprēķināšana ir balstīta uz Savienībā veiktajām darbībām.
3. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un citu nefinanšu uzņēmumu aktīvus un saistības aprēķinā neietver.
4. Līdz [OP insert the correct date by 12 mēnešus no šīs regulas publicēšanas] kompetentā iestāde nosaka kredītiestādes un grupas, kurām piemēro šo regulu saskaņā ar 3. pantu un nekavējoties par tām paziņo EBI.

Pēc tam, kad EBI ir saņēmusi informāciju no kompetentās iestādes, EBI nekavējoties publicē pirmajā daļā minēto sarakstu. Minēto sarakstu nepārtraukti atjaunina.

23. pants

Tirdzniecības darbību aprēķināšana

1. Regulas 3. panta nolūkā tirdzniecības darbības saskaņā ar piemērojamo uzskaites režīmu aprēķina šādi.

Tirdzniecības darbības = $(TSA + TSL + DA + DL)/2$, kur:

- (a) Tirdzniecībai turēto vērtspapīru aktīvi (*TSA*) ir tādi aktīvi, izņemot atvasināto instrumentu aktīvus, kas ir daļa no portfeļa, kas tiek pārvaldīts kopā, un par kuriem ir pierādījumi par nesenu faktisku īstermiņa ienesīgumu;
 - (b) Tirdzniecībai turēto vērtspapīru pasīvi (*TSL*) ir tādi pasīvi, izņemot atvasināto instrumentu pasīvus, kas ir iegādāti ar nodomu tos tuvākajā laikā atpirkt un kas ir daļa no portfeļa, kas tiek pārvaldīts kopā, un par kuriem ir pierādījumi par nesenu faktisku īstermiņa ienesīgumu;
 - (c) Atvasināto instrumentu aktīvi (*DA*) ir atvasinātie instrumenti ar pozitīvām aizstāšanas vērtībām, kas nav noteikti kā risku ierobežošanas vai iegultie atvasinātie instrumenti;
 - (d) Atvasināto instrumentu pasīvi (*DL*) ir atvasinātie instrumenti ar negatīvām aizstāšanas vērtībām, kas nav noteikti kā risku ierobežošanas instrumenti.
2. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un citu nefinanšu uzņēmumu aktīvus un pasīvus tirdzniecības darbību aprēķinā neietver.
 3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai izklāstītu metodi 1. punktā minēto tirdzniecības darbību aprēķināšanai, ņemot vērā atšķirības piemērojamajos uzskaites režīmos.

EBI iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai [OP please introduce 1 month from no šīs regulas publicēšanas dienas.].

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

4. Komisija ir pilnvarota ar deleģēto aktu starpniecību saskaņā ar 35. pantu veikt grozījumus šā panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā minēto tirdzniecības darbību elementos, lai ņemtu vērā izmaiņas piemērojamajos uzskaites režīmos.

Informācijas par tirdzniecības darbībām iesniegšana kompetentajai iestādei

1. Regulas 3. pantā minētās struktūras pirmo reizi [*PO to insert a date 9 mēnešus pēc šīs regulas publicēšanas dienas*] un pēc tam katru gadu kompetentajai iestādei iesniedz attiecīgo informāciju par savu tirdzniecības darbību un to elementu kopapjomu, kā noteikts 23. panta 1. punktā.
2. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai noteiktu vienotu informācijas atklāšanas veidni ziņošanai, kas minēta 1. punktā, un norādes par šādas veidnes izmantošanu.

EBI iesniedz minētos regulatīvos tehniskos standartu projektus Komisijai [*OP please introduce 1 mēnesi no šīs regulas publicēšanas dienas.*].

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

V nodaļa

Atbilstība

PIRMĀ IEDAĻA

Struktūras

To struktūru pienākumi, kurām piemēro šo regulu

1. Struktūras, kurām piemēro šo regulu, ievieš atbilstīgus pasākumus, lai kompetentās iestādes varētu iegūt informāciju, kas nepieciešama, lai novērtētu atbilstību šai regulai.
2. Struktūras, kurām piemēro šo regulu, kompetentajai iestādei nodrošina visu nepieciešamo informāciju, tostarp informāciju, kas nepieciešama, lai veiktu 9. panta 2. punktā minēto novērtējumu, pamatojoties uz veikspējas parametriem, nolūkā novērtēt to atbilstību šai regulai. Minētās struktūras arī nodrošina, ka to iekšējie kontroles mehānismi un administratīvās un grāmatvedības procedūras vienmēr ļauj pārbaudīt struktūru atbilstību šai regulai.
3. Struktūras, kurām piemēro šo regulu, reģistrē visus savus darījumus un dokumentē sistēmas un procesus, kas izmantoti šīs regulas nolūkā, tā, lai kompetentā iestāde vienmēr varētu pārbaudīt atbilstību šai regulai.

OTRĀ IEDAĻA

Kompetentās iestādes

26. pants

Kompetento iestāžu pilnvaras un pienākumi

1. Veicot tām uzticētos pienākumus saskaņā ar šo regulu, kompetentās iestādes izmanto tām piešķirtās pilnvaras saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.
2. Kompetentā iestāde uzrauga to struktūru darbības, kurām piemēro šo regulu, un regulāri novērtē atbilstību šai regulai un to nodrošina.
3. Kompetentās iestādes ir pilnvarotas pieprasīt ES mātesuzņēmumam, kas nav regulēta struktūra, bet kurai ir vismaz viens meitasuzņēmums, kas ir regulēta struktūra, nodrošināt, ka tās regulētie meitasuzņēmumi atbilst šīs regulas prasībām.
4. Šīs regulas nolūkos konsolidētās uzraudzības iestādi uzskata par kompetento iestādi attiecībā uz visām grupas struktūrām, kas pieder tai pašai grupai, kā ES mātesuzņēmums, un kurai piemēro šo regulu.

Ja ES mātesuzņēmuma meitasuzņēmums veic darbību citā dalībvalstī un to uzrauga atšķirīga uzraudzītājiestāde, nevis ES mātesuzņēmums, un ja meitasuzņēmums ir nozīmīgs saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013 6. panta 4. punktu, konsolidētā uzraudzības iestāde apspriežas ar nozīmīgā meitasuzņēmuma piederības dalībvalsts kompetento iestādi attiecībā uz jebkuru lēmumu, kas jāpieņem konsolidētajai uzraudzības iestādei saskaņā ar šo regulu.

VI nodaļa

Attiecības ar trešām valstīm

27. pants

Trešās valsts tiesiskā regulējuma līdzvērtīgums

1. Pēc dalībvalsts vai trešās valsts kompetentās iestādes lūguma vai pēc savas iniciatīvas Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot, ka:
 - (a) trešās valsts tiesiskie, uzraudzības un izpildes pasākumi nodrošina, ka kredītiestādes un mātes sabiedrības attiecīgajā trešā valstī atbilst saistošām prasībām, kas ir līdzvērtīgas 6., 10. līdz 16. un 20. pantā paredzētajām prasībām;
 - (b) attiecīgās trešās valsts tiesiskais regulējums nodrošina ekvivalentu sistēmu strukturālo pasākumu atzīšanai, kas paredzēti saskaņā ar trešās valsts tiesību aktu režīmiem.
2. Komisija var veikt grozījumus savā lēmumā vai to atsaukt, ja vairs netiek pildīti nosacījumi, balstoties uz kuriem tika pieņemts minētais lēmums.

3. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar šīs regulas 35. pantu, lai noteiktu kritērijus novērtēšanai, vai trešās valsts tiesiskais un uzraudzības regulējums ir līdzvērtīgs šai regulai.

Komisija pieņem deleģēto aktu [*OP please introduce the exact date 24 mēnešu laikā no šīs regulas spēkā stāšanās dienas*].

4. EBI izveido sadarbības sistēmas ar attiecīgajām trešo valstu kompetentajām iestādēm, kuru tiesiskās un uzraudzības sistēmas saskaņā ar 1. līdz 3. punktu tiek uzskatītas par līdzvērtīgu šīs regulas prasībām. Šādas sistēmas precizē vismaz obligāto informācijas apmaiņas režīmu starp abu jurisdikciju attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

VII nodaļa

Administratīvās sankcijas un pasākumi

28. pants

Administratīvās sankcijas un pasākumi

1. Neskarot 26. pantā minēto kompetento iestāžu uzraudzības pilnvaras un dalībvalstu tiesības nodrošināt un noteikt kriminālsankcijas, dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem piešķir kompetentajām iestādēm pilnvaras noteikt administratīvās sankcijas un citus administratīvus pasākumus attiecībā uz vismaz šādiem pārkāpumiem:

- (a) 6. pantā noteiktā aizlieguma pārkāpums;
- (b) visa veida manipulēšana ar informāciju, kas jāiesniedz saskaņā ar 24. panta 1. punktu.

Dalībvalstis piešķirt kompetentajām iestādēm pilnvaras noteikt administratīvās sankcijas un pasākumus kredītiestādei vai jebkurai grupas struktūrai, tostarp jauktas darbības pārvaldītājsabiedrībai, apdrošināšanas sabiedrībai vai pārapdrošināšanas sabiedrībai.

Ja pirmajā daļā minētos noteikumus piemēro juridiskām personām, pārkāpuma gadījumā dalībvalstis kompetentajām iestādēm piešķir pilnvaras piemērot sankcijas, ja ir izpildīti valsts tiesību aktos paredzētie nosacījumi, vadības struktūras locekļiem un citām privātpersonām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par attiecīgo pārkāpumu.

2. Administratīvās sankcijas un pasākumi, kas pieņemti 1. punkta nolūkos, ir efektīvi, samērīgi un preventīvi.
3. Ja dalībvalstis ir izvēlējušās paredzēt kriminālsankcijas par 1. punktā minēto noteikumu pārkāpumiem, tās nodrošina, ka ir ieviesti atbilstīgi pasākumi, lai kompetentajai iestādei būtu visas nepieciešamās pilnvaras sadarbībai ar tās jurisdikcijā esošajām tiesu iestādēm, lai saņemtu specifisku informāciju, kas saistīta ar kriminālizmeklēšanu vai procedūrām, kas sāktas attiecībā uz 6. panta iespējamajiem pārkāpumiem, un par manipulēšanu ar informāciju, kas jāiesniedz saskaņā ar 24. panta 1. punktu, un šo informāciju nodotu citām kompetentajām iestādēm un EBI, izpildot pienākumu sadarboties savā starpā un, attiecīgā gadījumā, 1. punkta nolūkiem ar EBI.

Kompetentās iestādes var arī sadarboties ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm attiecībā uz to sankciju pilnvaru īstenošanas atvieglošanu.

4. Dalībvalstis saskaņā ar valstu tiesību aktiem piešķir kompetentajām iestādēm pilnvaras piemērot vismaz šādas administratīvās sankcijas un citus pasākumus, ja ir izdarīti 1. punktā minētie pārkāpumi:

- (a) izdot rīkojumu, ar kuru par pārkāpumu atbildīgajai personai prasa pārtraukt nelikumīgu rīcību un atturēties no šādas rīcības atkārtošanas;
- (b) pārkāpuma rezultātā gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu atdošana, ciktāl to var noteikt;
- (c) izdot publisku paziņojumu, kurā norāda atbildīgo personu un pārkāpuma būtību;
- (d) atsaukt vai apturēt atļauju;
- (e) uz pagaidu laiku aizliegt fiziskai personai, ko uzskata par atbildīgu, veikt pārvaldības pienākumus struktūrā, kas minēta 3. pantā;
- (f) ja ir izdarīti atkārtoti pārkāpumi, noteikt pastāvīgu aizliegumu fiziskai personai, ko uzskata par atbildīgu, veikt pārvaldības pienākumus struktūrā, kas minēta 3. pantā;
- (g) noteikt administratīvo finansiālo sankciju maksimālo summu, kas ir vismaz trīs reizes lielāka par pārkāpuma dēļ gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu summu, ja to var aprēķināt;
- (h) privātpersonas gadījumā — maksimālās administratīvās finansiālās sankcijas vismaz 5 000 000 euro apmērā vai atbilstošu vērtību attiecīgās valsts valūtā dalībvalstī, kur euro nav oficiālā valūta šīs regulas spēkā stāšanās dienā;
- (i) attiecībā uz juridiskām personām maksimālās administratīvās finansiālās sankcijas vismaz 10 procentu apmērā no juridiskās personas kopējā gada apgrozījuma saskaņā ar jaunākajiem pieejamajiem pārskatiem, kurus apstiprinājusi vadības struktūra; ja juridiskā persona ir mātesuzņēmums vai mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, kam ir jāsagatavo konsolidētie finanšu pārskati saskaņā ar Direktīvu 2013/34/ES, attiecīgais kopējas gada apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums vai attiecīgais ienākumu veids saskaņā ar attiecīgo uzskaites režīmu atbilstīgi jaunākajiem pieejamajiem konsolidētajiem pārskatiem, kuru apstiprinājusi galvenā mātesuzņēmuma vadības struktūra.

Dalībvalstis var noteikt, ka kompetentajām iestādēm tiek piešķirtas citas pilnvaras piemērot sankcijas papildus šajā punktā minētajām un var noteikt plašāku sankciju jomi un augstāku sankciju līmeni par šajā punktā minēto sankciju līmeni.

5. Līdz [OP please introduce the exact date 12 mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā] dalībvalstis paziņo Komisijai un EBI par 1. punktā minētajiem noteikumiem. Tās bez kavēšanās ziņo Komisijai un EBI par jebkuriem vēlākiem grozījumiem šajos noteikumos.

Uzraudzības pilnvaru un sankciju īstenošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvo sankciju veidu un līmeni un citus pasākumus, kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp, vajadzības gadījumā:
 - (a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
 - (b) personas, kas ir atbildīga par pārkāpumu, atbildības pakāpi;
 - (c) personas, kas ir atbildīga par pārkāpumu, finansiālo stāvokli, ņemot vērā šādus faktorus kā kopējais apgrozījums, ja attiecīgā persona ir juridiskā persona, vai gada ienākumu apjoms, ja attiecīgā persona ir fiziskā persona;
 - (d) personas, kas ir atbildīga par pārkāpumu, gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu nozīmīgumu, ciktāl tos var noteikt;
 - (e) par pārkāpumu atbildīgās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi, neskarot vajadzību nodrošināt attiecīgās personas gūto ienākumu vai novērsto zaudējumu atdošanu;
 - (f) personas, kas ir atbildīga par pārkāpumu, iepriekš izdarītos pārkāpumus;
 - (g) par pārkāpumu atbildīgās personas veiktos pasākumus, lai novērstu to atkārtošanu;
 - (h) pārkāpuma jebkādas iespējamās sistēmiskas sekas.

Ziņošana par pārkāpumiem

1. Kompetentā iestāde izveido efektīvus mehānismus, lai varētu ziņot par faktiskiem vai potenciāliem pārkāpumiem, kas minēti 28. panta 1. punktā.
2. Šā panta 1. punktā minētajos mehānismos ietilpst vismaz:
 - (a) īpašas procedūras, lai saņemtu ziņojumus par pārkāpumiem un turpmākiem pasākumiem, tostarp drošu saziņas kanālu izveide šādu ziņojumu sniegšanai;
 - (b) pienācīga aizsardzība personām, kas strādā saskaņā ar darba līgumu, kas paziņo par pārkāpumiem vai kas ir apsūdzētas pārkāpumu izdarīšanā, pret atreibību, diskrimināciju vai citiem negodīgas attieksmes veidiem;
 - (c) personas datu aizsardzība gan personām, kas ziņo par pārkāpumu, gan fiziskām personām, kas, iespējams, izdarījušas pārkāpumu, tostarp aizsardzība attiecībā uz savas identitātes konfidencialitātes saglabāšanu visos procedūras posmos, neskarot informācijas atklāšanu, kas paredzēta valsts tiesību aktos, saistībā ar izmeklēšanu vai vēlāku tiesvedību.
3. Dalībvalstis pieprasa darba devējiem ieviest atbilstīgas procedūras saviem darba ņēmējiem ziņošanai par 28. panta 1. punktā minētajiem pārkāpumiem.
4. Dalībvalstis var nodrošināt finanšu stimulus personām, kas sniedz svarīgu informāciju par šīs regulas iespējamiem pārkāpumiem, kurus var piešķirt saskaņā ar valstu tiesību aktiem, ja šādām personām nav citu iepriekšēju juridisku vai līgumisku pienākumu sniegt šādu informāciju, ja šī informācija ir jauna un ja tās rezultātā

piemēro administratīvo sankciju vai citu pasākumu, ko uzskata par šī regulas pārkāpumu, vai kriminālsankciju.

31. pants

Informācijas apmaiņa ar EBI

1. Kompetentās iestādes reizi gadā sniedz EBI apkopotu informāciju par visiem administratīvajiem pasākumiem un sankcijām, ko tās piemērojušas saskaņā ar 28. pantu. EBI šo informāciju publicē gada ziņojumā.
2. Ja dalībvalstis ir izvēlējušās noteikt kriminālsankcijas par 28. panta 1. punktā minēto noteikumu pārkāpumiem, to kompetentās iestādes katru gadu sniedz EBI anonīmus un apkopotus datus par visām esošajām kriminālizmeklēšanām un piemērotajām kriminālsankcijām. EBI šo informāciju publicē gada ziņojumā.
3. Ja kompetentā iestāde ir publiski paziņojusi par administratīvajām sankcijām, sodiem un citiem pasākumiem, kā arī par kriminālsankcijām, tā par to vienlaicīgi paziņo EBI.
4. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu 1. un 2. punktā minētās informācijas apmaiņas procedūras un formātus.

EBI iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai [*OP please introduce 12 mēnešus no šīs regulas publicēšanas dienas.*].

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

32. pants

Lēmumu publicēšana

1. Ievērojot trešo punktu, kompetentā iestāde visus lēmumus, ar ko uzliek administratīvu sankciju vai citu pasākumu attiecībā uz 6. panta pārkāpumu un par finanšu ziņojuma manipulēšanu, kā minēts 28. panta 1. punktā, publicē savā tīmekļa vietnē nekavējoties pēc tam, kad persona, uz kuru attiecas minētais lēmums, ir par to informēta.

Saskaņā ar pirmajām daļām publicētajā informācijā precizē vismaz pārkāpuma veidu un raksturu, ka arī personas identitāti, uz kuru attiecas lēmums.

Pirmā un otrā daļa neattiecas uz lēmumiem, ar kuriem nosaka pasākumus, kuriem ir izmeklēšanas raksturs.

Ja kompetentā iestāde, novērtējot katru lietu atsevišķi, uzskata, ka juridiskas personas, uz kuru attiecas lēmums, identitātes vai fiziskas personas datu publicēšana būtu nesamērīga, vai, ja šāda publicēšana apdraudētu esošo izmeklēšanu vai finanšu tirgu stabilitāti vai notiekošu izmeklēšanu, tā veic kādu no šādām darbībām:

- (a) aizkavē lēmuma publicēšanu, līdz vairs nepastāv iemesli minētajai aizkavēšanai;
- (b) publicē lēmumu anonīmi tādā veidā, kas ir saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja šāda publicēšana nodrošina attiecīgo personas datu efektīvu aizsardzību un vajadzības gadījumā atliek attiecīgo datu publicēšanu un samērīgu laikposmu,

ja ir paredzams, ka iemesli anonīmai publicēšanai pārstās eksistēt minētajā laikposmā;

(c) nepublicē minēto lēmumu gadījumā, ja kompetentā iestāde uzskata, ka publicēšana saskaņā ar a) vai b) apakšpunktu būs pietiekama, lai nodrošinātu:

i) to, ka netiek apdraudēta finanšu tirgu stabilitāte;

ii) šādu lēmumu publicēšanas proporcionālītāti attiecībā uz pasākumiem, kurus uzskata par mazāk nozīmīgiem.

2. Ja lēmumu var pārsūdzēt valsts tiesu, administratīvā vai citā iestādē, kompetentā iestāde arī nekavējoties savā tīmekļa vietnē publicē šādu informāciju un jebkādu turpmāku informāciju par šādas pārsūdzības iznākumu. Turklāt tiek publicēts jebkurš lēmums, ar ko anulē lēmumu, kas ir pārsūdzams.

3. Kompetentā iestāde nodrošina, ka jebkurš lēmums, kas ir publicēts saskaņā ar šo pantu, tiek glabāts tās tīmekļa vietnē vismaz piecus gadus pēc tā publicēšanas. Minētajos lēmumos ietvertos personas datus attiecīgās kompetentās iestādes tīmekļa vietnē glabā vienīgi tik ilgi, cik ir nepieciešams saskaņā ar piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem.

VIII nodaļa

Ziņojumi un pārskatīšana

33. pants

Ziņojumi, ko sagatavo EBI

EBI, sadarbojoties ar EVTI, sagatavo šādus ziņojumus un iesniedz tos Komisijai [*OP please introduce exact date, 12 mēnešus no šīs regulas publicēšanas dienas*]:

- (a) ziņojumu par 9. panta 2. punkta a) līdz h) apakšpunktā minēto parametru iespējamo limitu un vērtspapīrošanas veidiem, kas EBI skatījumā neapdraud pamata kredītiestādes vai Savienības finanšu sistēmas finanšu stabilitāti;
- (b) ziņojumu par to, vai būtu jāietver cita veida atvasinātie instrumenti un cita veida finanšu instrumenti, kas nav 11. panta 1. punktā uzskaitītie instrumenti, pamata kredītiestādes pašu riska piesardzīgas pārvaldības nolūkos;
- (c) ziņojumu par to, vai citus finanšu instrumentus riska ierobežošanas nolūkos, kas nav uzskaitīti 12. panta 1. punktā, varētu ļaut pārdot klientiem, un daļu no pašu kapitāla prasībām, kuru pārsniedzot atvasinātos instrumentus nedrīkst pārdot, kā minēts 12. panta 2. punkta b) apakšpunktā.

34. pants

Pārskatīšana

Komisija regulāri uzrauga šajā regulā paredzēto noteikumu ietekmi attiecībā uz 1. pantā minēto mērķu sasniegšanu un uz Savienības finanšu sistēmas stabilitāti kopumā, ņemot vērā tirgus struktūras tendences, kā arī to struktūru attīstību un darbības, uz kurām attiecas šī regula, un sagatavo atbilstīgus priekšlikumus. Minētajā pārskatīšanā jo īpaši veltīs uzmanību 3. pantā minēto robežvērtību piemērošanai un 6. pantā paredzētā aizlieguma efektivitātei,

8. pantā minēto darbību jomai un 9. pantā izklāstīto parametru piemērotībai. Līdz 2020. gada 1. janvārim un regulāri pēc tam Komisija, ņemot vērā kompetento iestāžu viedokļus, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, tostarp par iepriekšminētajiem jautājumiem, attiecīgā gadījumā pievienojot tiesību akta priekšlikumu.

IX nodaļa

Nobeiguma noteikumi

35. pants

Deleģēto pilnvaru īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Regulas 6. panta 6. punktā, 8. panta 3. punktā, 10. panta 5. punktā, 11. panta 3. punktā, 12. panta 2. punktā, 15. panta 2. punktā, 16. panta otrajā daļā, 23. panta 4. punktā un 27. panta 3. punktā minētā pilnvaru deleģēšana tiek uzticēta Komisijai uz nenoteiktu laikposmu no 38. pantā minētās dienas.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 6. panta 6. punktā, 8. panta 3. punktā, 10. panta 5. punktā, 11. panta 3. punktā, 12. panta 2. punktā, 15. panta 2. punktā, 16. panta otrajā daļā, 23. panta 4. punktā un 27. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar 6. panta 6. punktu, 8. panta 3. punktu, 10. panta 5. punktu, 11. panta 3. punktu, 12. panta 2. punktu, 15. panta 2. punktu, 16. panta otro daļu, 23. panta 4. punktu un 27. panta 3. punktu, stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā pēc informācijas saņemšanas nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir paziņojuši Komisijai, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes minēto termiņu pagarina par 2 mēnešiem.

36. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no regulas spēkā stāšanās dienas, izņemot 6. pantu, ko piemēro [*OP please introduce exact date*, 18 mēnešus pēc šīs regulas publicēšanas], un 13. līdz 18. pantu un 20. pantu, ko piemēro [*OP please introduce exact date*, 36 mēnešus pēc šīs regulas publicēšanas dienas].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.
Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

- 1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums
- 1.2. Attiecīgās politikas jomas ABM/ABB struktūrā
- 1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība
- 1.4. Mērķis(-i)
- 1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums
- 1.6. Ilgums un finansiālā ietekme
- 1.7. Paredzētie pārvaldības veidi

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

- 2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi
- 2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma
- 2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

- 3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas
- 3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem
 - 3.2.1. *Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem*
 - 3.2.2. *Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām*
 - 3.2.3. *Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām*
 - 3.2.4. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*
 - 3.2.5. *Trešo personu iemaksas*
- 3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Eiropas Parlamenta un Padomes regula par strukturāliem pasākumiem, ar ko uzlabo ES banku noturību.

1.2. Attiecīgās politikas jomas ABM/ABB struktūrā⁴³

Iekšējais tirgus – Finanšu tirgi

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība

☒ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz jaunu darbību

1.4. Mērķis(-i)

1.4.1. Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu

Sekmēt finanšu stabilitātes apdraudējumu samazināšanu un atjaunot ieguldītāju un citu tirgus dalībnieku uzticību finanšu tirgiem

1.4.2. Konkrētie mērķi un attiecīgās ABM/ABB darbības

Ņemot vērā iepriekšminētos vispārīgos mērķus, šīs regulas mērķis ir novērst lielu, strukturāli sarežģītu un savstarpēji saistītu banku sistēmisku risku, finanšu spriedzi vai bankrotu un sasniegt vairākus mērķus:

- samazināt pārmērīgu risku, ko uzņemas kredītiestādes iekšienē;
- novērst materiālos interešu konfliktus starp kredītiestādes atsevišķām daļām;
- novērst resursu nepareizu sadali un rosināt reālās ekonomikas kreditēšanu;
- nodrošināt netraucētu konkurenci visām iestādēm iekšējā tirgū;
- samazināt savstarpējo saistību finanšu sektorā, kas rada sistēmisko risku;
- atvieglot kredītiestādes efektīvu pārvaldību, uzraudzību un pārraudzību; un
- atvieglot grupas strukturētu noregulējumu un sanācību.

⁴³ ABM – budžeta līdzekļu vadība pa darbības jomām, ABB – budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.

1.4.3. *Paredzamie rezultāti un ietekme*

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz finansējuma saņēmējiem/mērķgrupām.

samazināt pārmērīgu risku, ko uzņemas kredītiestādes iekšienē;
novērst materiālos interešu konfliktus starp kredītiestādes atsevišķām daļām;
novērst resursu nepareizu sadali un rosināt reālās ekonomikas kreditēšanu;
samazināt konkurences izkropļojumus iekšējā tirgū;
samazināt savstarpēju saistību finanšu sektora iekšienē;
panākt kredītiestādes efektīvu pārvaldību, uzraudzību un pārraudzību;
panākt vislielāko un strukturāli sarežģītāko banku grupu strukturētu noregulējumu un sanācību.

1.4.4. *Rezultātu un ietekmes rādītāji*

Norādīt priekšlikuma/iniciatīvas īstenošanas uzraudzībā izmantojamos rādītājus.

Attiecīgie rādītāji, lai novērtētu priekšlikumu, varētu ietvert:

- banku, kam piemēro strukturālas nodalīšanas prasības, skaitu un izmēru;
- darbību uzticēšanu noguldījumu pieņemšanas vai tirdzniecības struktūrai;
- darījumu apjomus, starpību vai likviditāti attiecīgajos tirgos;
- tendences banku tirgus daļās, kurām piemēro strukturālu nodalīšanu;
- tirgus koncentrāciju darbībās, kurām piemēro strukturālu nodalīšanu;
- jaunos tirgus dalībniekus darbībās, kurām piemēro strukturālu nodalīšanu;
- tendences banku ienesīgumā, kurām piemēro strukturālu nodalīšanu;
- netiešu publisko subsīdiu apmēra rādītājus;
- banku, kuras ir pārāk lielas, lai būtu pieļaujams to bankrots, finansējuma izmaksu priekšrocību rādītājus;
- banku, kuras ir pārāk lielas, lai būtu pieļaujams to bankrots, tirdzniecības un kreditēšanas darbību rādītājus.

1.5. **Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums**

1.5.1. *Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības*

Kopš finanšu krīzes sākuma Eiropas Savienība ("ES") un tās dalībvalstis ir iesaistījušās finanšu regulējuma un uzraudzības būtiskā pārskatīšanā.

Banku jomā ES ir sākusi vairākas reformas, lai palielinātu banku noturību un samazinātu iespējamo banku bankrota ietekmi, kuru mērķis ir radīt drošāku, stabilāku, pārredzamāku un atbildīgāku finanšu sistēmu, kas kalpo ekonomikai un sabiedrībai kopumā (skatīt jo īpaši jauno kapitāla prasību regulu un direktīvu (*CRR/CRDIV*), kā arī ierosināto Banku sanācijas un noregulējuma direktīvu ("*BRRD*").

Tomēr ES banku nozare un atsevišķas bankas aizvien ir lielas absolūtajā un relatīvajā izteiksmē. Vislielākās bankas ir arī vairāk aktīvas sarežģītās tirdzniecības darbībās un aktīvākas pārrobežu mērogā, izmantojot ļoti lielu apmēru juridisko struktūru.

Līdz ar to vairākas ES dalībvalstis un trešās valstis ir spērušas soli uz priekšu un savos attiecīgajos banku sektoros ir ieviesušas strukturālas reformas vai to dara patlaban, lai risinātu

bažas, kas saistītas ar vislielākajām un strukturāli vissarežģītākajām finanšu iestādēm. Arī starptautiskās iestādes, piemēram, *G20*, Finanšu stabilitātes padome, Starptautisko norēķinu banka, Starptautiskais Valūtas fonds, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija ir norādījušas uz šādu reformu nozīmi attiecībā, piemēram, uz noregulējamību, un ir aicinājušas plaši un globāli apspriest banku darbījumbāzības modeļus.

1.5.2. ES iesaistīšanās pievienotā vērtība

Nemot vērā šīs tendences, ir spēcīgs pamatojums rīkoties ES līmenī. Lai arī valstu reformām kopumā ir tas pats mērķis, tās atšķiras sīkākos jautājumos. Tas traucēs lēmumus par darbījumbāzības veikšanu, jo bankas, kas ir pārāk lielas, lai būtu pieļaujams to bankrots, savas darbības var pārvest uz citu dalībvalsti vai tās tur izvietot. Līdz ar to kopīga ES atbilde būtu efektīvāka reakcija. Nepieciešamība pēc vienotiem noteikumiem ir jo sevišķi svarīga banku savienībai, lai atvieglotu VUM uzraudzības uzdevumus un VNM noregulējuma darbības.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

neattiecas

1.5.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

ES jau ir sākusi vairākas reformas, lai palielinātu banku noturību un samazinātu banku bankrota iespējamību un ietekmi. Šīs reformas ietver pasākumus, lai stiprinātu banku maksātspēju (kapitāla un likviditātes prasību daļu *CRR/CRDIV* kopumā); pasākumus, lai stiprinātu banku noregulējamību (ierosinātā Banku sanācijas un noregulējuma direktīva); pasākumus, lai labāk garantētu noguldījumus (noguldījumu garantiju shēmas direktīvas pārskatīšana (*DGS*)); pasākumus, lai uzlabotu pārredzamību un novērstu no atvasinātiem instrumentiem izrietošus riskus un uzlabotu tirgus infrastruktūras (Eiropas tirgus infrastruktūras regula (*EMIR*) un saistītās direktīvas par finanšu instrumentu tirgiem (*FITD*) pārskatīšana). Turklāt, lai pārtrauktu negatīvo atsauces ciklu starp valdības un banku riskiem un atjaunotu uzticēšanos euro un banku sistēmai, Eiropas Komisija ir aicinājusi turpmāk attīstīt banku savienību, izmantojot vienotu noteikumu kopumu, kuru piemēros visām bankām visā ES. Tas ietver Vienoto uzraudzības mehānismu (VUM) un Vienoto noregulējuma mehānismu (VNM), kas būs obligāts eurozonas dalībniekiem, bet atvērts brīvprātīgai dalībai visām pārējām dalībvalstīm.

Neraugoties uz šo plašo reformu plānu, ir nepieciešami papildu pasākumi, lai samazinātu tādu banku, kas ir pārāk lielas, lai būtu pieļaujams to bankrots, bankrota iespējamību un ietekmi. Šādus pasākumus atbalsta visā pasaulē, kā to pierāda nesenie *G20* vadītāju un ministru apgalvojumi.

Attiecībā uz bankrota ietekmi Banku sanācijas un noregulējuma direktīvas īstenošana pavērs ceļu parastu ES banku strukturētam noregulējumam un līdz ar to būtiski samazinās šādu banku bankrota ietekmi uz publiskajām finansēm. Bankām, kuras ir pārāk lielas, lai būtu pieļaujams to bankrots, būs grūti izpildīt noregulējuma pilnvaras, jo tām ir sevišķi lielas, sarežģītas un integrētas bilances un korporatīvās struktūras. Tā rezultātā, lai arī iespējas saņemt atbalstu no publiskā sektora noteikti ir mazinājušās, to vēl nedrīkst pavisam izslēgt, ja pilnvaras nav piemērotas visās instancēs. Līdz ar to lielas un strukturāli sarežģītas bankas bankrota ietekme var tomēr būt nozīmīga. Tas viss var izskaidrot tirgus dalībnieku pieņēmumus par atlikušajām netiešajām subsīdijām un aicināt sniegt sīkākus skaidrojumus attiecībā uz iespējamajiem papildu strukturāliem pasākumiem. Strukturālā reforma palielinās risinājumu skaitu iestādēm, kas izskata problēmas, ko rada bankrotējošas banku grupas. Palielinot ticamību strukturētam noregulējumam, tiks arī uzlabota tirgus disciplīna un *ex ante* banku bilances dinamika. Strukturālas reformas varētu padarīt Banku sanācijas un noregulējuma direktīvā nesen piešķirtās pilnvaras efektīvākas bankām, kuras ir pārāk lielas,

lai būtu pieļaujams to bankrots, jo noregulējuma iestādēm būtu jāstrādā ar atsevišķām, nodalītām un vienkāršākām bilancēm. Tas atvieglotu bankas grupas dažādu struktūru uzraudzību un novērtēšanu un paplašina iespēju virkni, kas ir noregulējuma iestāžu rīcībā. Papildu pasākumi, kas paredzēti bankām, kuras ir pārāk lielas, lai būtu pieļaujams to bankrots, būtu saskaņā ar Banku sanācības un noregulējuma direktīvas samērīguma principu.

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

☒ **Beztermiņa priekšlikums/iniciatīva**

Stāšanās spēkā un piemērošanas sākums ir paredzēts 2015./2017. gadā, kas atbilst aizliegumam veikt tirdzniecību savā vārdā no 2017. gada janvāra, un iespējamajām nodalīšanas prasībām no 2018. gada jūlija.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi⁴⁴

No 2014. gada budžeta

☐ **Tieša pārvaldība**, ko īsteno Komisija

- ☐ un tās dienesti, tostarp Savienības delegāciju personāls;
- ☐ ko veic izpildaģentūras;

☐ **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

☒ **Netieša pārvaldība**, deleģējot īstenošanas uzdevumus

- ☐ trešām valstīm vai to ieceltām struktūrām;
- ☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt)
- ☐ EIB vai Eiropas Investīciju fondam;
- ☐ Finanšu regulas 208. un 209. pantā minētajām struktūrām;
- ☐ publisko tiesību subjektiem;
- ☐ struktūrām, uz kurām attiecas privāttiesības un kuras veic sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja misiju, ja vien tās sniedz pietiekamas finanšu garantijas;
- ☐ struktūrām, uz kurām attiecas dalībvalsts privāttiesības, kurām uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuras sniedz pietiekamas finanšu garantijas;
- ☐ personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības KĀDP jomā saskaņā ar LES V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgajā pamataktā.
- *Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā "Piezīmes".*

Piezīmes

EBI ir regulatīva aģentūra, kas darbojas Komisijas uzraudzībā.

⁴⁴

Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsaucis uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē:
http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Priekšlikumā ir paredzēts, ka Komisijai būtu periodiski jāpārskata ierosināto pasākumu efektivitāte.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Apzinātie riski

Saistībā ar juridisku, ekonomisku, efektīvu un konstruktīvu apropriāciju izmantošanu, kas izriet no priekšlikuma, paredzams, ka priekšlikums neradīs jaunus riskus, ko pašlaik nesedz EBI esošais iekšējās kontroles satvars.

2.2.2. Informācija par izveidotās iekšējās kontroles sistēmas struktūru

nepiemēro

2.2.3. Kontroles izmaksu un ieguvumu aplēse un kļūdas riska paredzamā līmeņa novērtējums

nepiemēro

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību apkarošanai EBI bez ierobežojumiem piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF).

EBI pievienojas Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienų Komisijas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai, un tā nekavējoties izdod attiecīgus noteikumus, kas attiecas uz visu EBI personālu.

Finansējuma lēmumos, nolīgumos un no tiem izrietošajos īstenošanas instrumentos skaidri paredz, ka vajadzības gadījumā Revīzijas palāta un OLAF var veikt EBI izmaksāto līdzekļu saņēmēju, kā arī par šo līdzekļu sadalījumu atbildīgā personāla pārbaudes uz vietas.

Regulas, ar ko izveido EBI, 64. un 65. pants paredz noteikumus par EBI budžeta izpildi un kontroli un piemērojamos finanšu noteikumus.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
			no EBTA valstīm ⁴⁶	no kandidātvalstīm ⁴⁷	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
1.a	12,0302. Eiropas Banku iestāde (EBA)	Dif.	JĀ	JĀ	NĒ	NĒ

- No jauna veidojamās budžeta pozīcijas

⁴⁵ Dif. = diferencētas apropriācijas / Nedif. = nediferencētas apropriācijas.

⁴⁶ EBTA: Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija

⁴⁷ Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

Šai likumdošanas iniciatīvai būt šāda ietekme uz izdevumiem:

- Divu jaunu pagaidu darbinieku (*TA*) pieņemšana darbā EBI (2 *TA* no 2016. gada janvāra) - Skatīt pielikumu sīkākai informācijai par to pienākumiem un veidiem, kādos tika aprēķinātas izmaksas (no kurām 40 % finansēs ES un 60 % – dalībvalstis).
- Jaunos uzdevumus veiks ar pieejamajiem cilvēkresursiem, ikgadējā budžeta piešķiršanas procesa ietvaros, ņemot vērā budžeta ierobežojumus, kurus piemēro visām ES iestādēm, un saskaņā ar aģentūru finanšu plānošanu. Jo īpaši, aģentūrai nepieciešamie līdzekļi jauno uzdevumu izpildei būs konsekvēnti un saderīgi ar cilvēkresursu un finansējuma plānošanu EBI, kas noteikts nesenojā Paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei – Cilvēkresursu un finanšu resursu plānošana decentralizētām aģentūrām 2014.–2020. gadam (COM(2013)519).

3.2.1. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Daudzgaļu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	Daudzums	1.a Gudra un iekļaujoša izaugsme – Ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija
---	----------	--

ĢD: MARKT			2014.	2015.	2016.	2017.	2018.	2019.	2020.	KOPĀ
• Darbības apropriācijas										
12.0302.	Saistības	1.	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Eiropas Banku iestāde (EBA)	Maksājumi	2.	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ⁴⁸										
Budžeta pozīcijas numurs		3.								

⁴⁸ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās “BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

KOPĀ līdzfinansējuma apropriācijas ĢD MARKT	Saistības	=1+1a +3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Maksājumi	=2+2a +3.	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76

• KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	4.								
	Maksājumi	5.								
• KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem		6.								
KOPĀ līdzfinansējuma apropriācijas 1.a IZDEVUMU KATEGORIJA daudzgadu finanšu shēmā	Saistības	=4+ 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Maksājumi	=5+ 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Maksājumi	=5+ 6								

Daudzgažu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	5.	“Administratīvie izdevumi”
--	-----------	----------------------------

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

		Gads N	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gažu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			KOPĀ
ĢD:									
• Cilvēkresursi									
• Pārējie administratīvie izdevumi									
KOPĀ — <...> ĢD	Apropriācijas								

KOPĀ līdzfinansējuma apropriācijas 5.a IZDEVUMU KATEGORIJA daudzgažu finanšu shēmā	(Saistību summa maksājumu summa) =								
---	---------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

		Gads N ⁴⁹	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gažu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			KOPĀ
KOPĀ līdzfinansējuma apropriācijas 1. līdz 5. IZDEVUMU KATEGORIJA daudzgažu finanšu shēmā	Saistības								
	Maksājumi								

⁴⁹ N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot.

3.2.2. Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot darbības apropriācijas
- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz darbības apropriācijas izmantot šādā veidā:

Saistību apropriācijas EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un rezultātus			Gads N		Gads N+1		Gads N+2		Gads N+3		Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)						KOPĀ	
	REZULTĀTI																	
	Rezultāta veids ⁵⁰	Rezultāta vidējās izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Kopējais rezultātu skaits	Kopējās izmaksas
↓																		
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 1 ⁵¹ ...																		
- Rezultāts																		
- Rezultāts																		
- Rezultāts																		
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 1																		
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 2																		
- Rezultāts																		
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 2																		

⁵⁰ Rezultāti ir attiecīgie produkti vai pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņu skaits, uzbūvēto ceļu garums kilometros utt.).

⁵¹ Konkrētie mērķi, kas norādīti 1.4.2. punktā. "Īpašais(-ie) mērķis(-i) ...".

KOPĒJĀS IZMAKSAS																
------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām

3.2.3.1. Kopsavilkums

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot administratīvās apropriācijas
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva paredz izmantot administratīvās apropriācijas šādā veidā:

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

	Gads N ⁵²	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)	KOPĀ
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	--	------

5. IZDEVUMU KATEGORIJA daudzgadu finanšu shēmā								
Cilvēkresursi								
Pārējie administratīvie izdevumi								
Starpsumma – 5. IZDEVUMU KATEGORIJA daudzgadu finanšu shēmā								

Ārpus daudzgadu finanšu shēmas 5.⁵³ IZDEVUMU KATEGORIJAS								
Cilvēkresursi								
Pārējie administratīvie izdevumi								
Starpsumma – 5. IZDEVUMU KATEGORIJA ārpus daudzgadu finanšu shēmas								

KOPĀ								
-------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Vajadzības pēc cilvēkresursu apropriācijām tiks nodrošinātas, izmantojot attiecīgā ĢD apropriācijas, kuras jau ir iesaistītas konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupētas attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

⁵² N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot.

⁵³ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās “BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

3.2.3.2. Paredzamās vajadzības pēc cilvēkresursiem

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva neparedz cilvēkresursu izmantošanu
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva paredz cilvēkresursu izmantošanu šādā veidā:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

	Gads N	Gads N+1	N+2 gads	N+3 gad s	Norādīt tik gadu, cik nepieci ešams ietekm es ilguma atpog uļošana i (sk. 1.6 . punkt u)		
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)							
XX 01 01 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)							
XX 01 01 02 (Delegācijas)							
XX 01 05 01 (Netiešā pētniecība)							
10 01 05 01 (Tiešā pētniecība)							
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu — FTE) ⁵⁴							
XX 01 02 01 (CA, INT, SNE, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)							
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT un JED delegācijās)							
XX 01 04 yy ⁵⁵	- galvenajā mītnē						
	- delegācijās						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – netiešā pētniecība)							
10 01 05 02 (CA, INT, SNE - tiešā pētniecība)							
Citas budžeta pozīcijas (precizēt)							
KOPĀ							

XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

Vajadzības pēc cilvēkresursiem tiks nodrošinātas, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	
Ārštata darbinieki	

⁵⁴ CA — līgumdarbinieki; LA — vietējie darbinieki; SNE—valstu norīkotie eksperti. INT — aģentūru darbinieki; JED — jaunākie eksperti delegācijās.

⁵⁵ Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām “BA” pozīcijām).

3.2.4. Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva atbilst kārtējai daudzgadu finanšu shēmai
- Jo īpaši, EBI nepieciešamie līdzekļi jauno uzdevumu izpildei būs konsekventi un saderīgi ar daudzgadu finanšu shēmu 2014.-2020. gadam un cilvēkresursu un finansējuma plānošanu EBI, kas noteikts nesenajā Paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei – Cilvēkresursu un finanšu resursu plānošana decentralizētām aģentūrām 2014.–2020. gadam (COM(2013)519).
- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpārplāno attiecīgā izdevumu kategorija daudzgadu finanšu shēmā

Aprakstīt, kas jāpārplāno, norādot attiecīgās budžeta pozīcijas un summas.

- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpiemēro elastības instruments vai jāpārskata daudzgadu finanšu shēma⁵⁶.

Aprakstīt, kas jādara, norādot attiecīgās izdevumu kategorijas, budžeta pozīcijas un summas.

3.2.5. Trešo personu iemaksas

- Priekšlikums/iniciatīva paredz šādu līdzfinansējumu:

Apropriācijas miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	2014.	2015.	2016.	2017.	2018.	2019.	2020.	Kopā
Dalībvalstis	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
KOPĀ līdzfinansējuma apropriācijas	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

⁵⁶

Sk. Iestāžu nolīguma (laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam) 19. un 24. punktu.

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
 - ☐ pašu resursus
 - ☐ dažādus ieņēmumus

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija	ieņēmumu	Kārtējā finanšu gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme ⁵⁷						
			2014.	2015.	2016.	2017.	2018.	2019.	2020.
Pants			0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Attiecībā uz dažādiem ieņēmumiem, kas ir “piešķirtie ieņēmumi”, norādīt attiecīgo(-ās) izdevumu pozīciju(-as).

Norādīt metodi, kas izmantota ietekmes uz ieņēmumiem aprēķināšanai.

⁵⁷

Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t.i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 25 % apmērā.

Pielikums par strukturālajiem pasākumiem, ar ko uzlabo ES kredītiestāžu noturību

Aplēses EBI

Komisijas priekšlikumā ir ietverti noteikumi EBI izstrādāt četrus deleģētos aktus un sešus tehniskos standartus, un deviņus īstenošanas tehniskos standartus, kam būtu jānodrošina, lai pēc būtības izteikti tehniski standarti tiktu konsekventi īstenoti visā ES.

Komisijai būtu jāpieņem regulatīvos tehniskos standartus, ko izstrādājusi EBI, attiecībā uz metodi parametru konsekventai mērīšanai un piemērošanai attiecībā uz tādu robežvērtību aprēķināšanu, kuras pārsniedzot, ir jānodala tirdzniecības darbības. Komisijai un EBI būtu jānodrošina, ka minētos standartus var piemērot visas attiecīgās iestādes samērīgi ar šo iestāžu un to darbības veidu, mērogu un sarežģītību. Turklāt Komisijai būtu jāpieņem īstenošanas tehniskie standarti, ko izstrādājusi EBI, attiecībā uz to tirdzniecības darbību apjoma aprēķināšanu, ko izmanto kredītiestādes un mātesuzņēmumi, un vienotu veidlapu kredītiestāžu un mātesuzņēmumu tirdzniecības darbību kopējā apjoma un elementu atklāšanai, izmantojot īstenošanas aktus. Paredzētajam darbam ir nepieciešamas divpusējas un daudzpusējas sanāksmes ar ieinteresētajām personām, risinājumu analīze un novērtēšana, konsultācijas dokumentu izstrāde, publiska apspriešana ar ieinteresētajām personām, pastāvīgu ekspertu grupu izveide un pārvaldība, kuras pārstāv uzraudzītāji no dalībvalstīm, *ad hoc* ekspertu grupu izveide un pārvaldība, apspriedēs gūto atbilžu analīze, izmaksu/ieguvumu analīzes izstrāde un juridiska teksta sagatavošana.

Ir pieņemts, ka šī regula stāsies spēkā 2015. gada beigās. Līdz ar to papildu EBI resursi ir nepieciešami no 2016. gada. Būs nepieciešamas divas pagaidu darbinieku amatvietas, lai veiktu nepieciešamos uzdevumus ilgtermiņā:

Komisijas deleģētie akti:

- Veiktspējas parametri: apstrīdams pieņēmumu līmenis, skaits.
- Riska pārvaldības produktu sniegšana: robežvērtība, kuru pārsniedzot, riska pārvaldības produkti ir jānodrošina tirdzniecības struktūrai.
- Nodalīšanas noteikumi – liela riska darījumi: atbilstošās kredītriska mazināšanas metodes.
- Teritoriālais tvērums: līdzvērtības kritēriji.

Komisijas tehniskie standarti:

- Aizliegums veikt tirdzniecību savā vārdā – metode tirdzniecības darbību aprēķināšanai vispārējās robežvērtības noteikšanai.
- Aizliegums veikt tirdzniecību savā vārdā – vienota veidlapa informācijas par tirdzniecības darbībām atklāšanai.
- Nodalīšana - parametri: konsekventi mērījumi un piemērošana.
- Sīkāka informācija par ziņošanas pienākumu un stāšanos spēkā.
- Darījumu reģistru reģistrācija.
- Iestādes, kurām ir piekļuve darījumu reģistru datiem.

Pieņēmums par papildu resursiem:

- Tiek lēsts, ka divas papildu amatvietas ir paredzētas AD7 kategorijas pagaidu darbiniekiem.

- Vidējo gada algas izmaksu pamatā dažādām personāla kategorijām ir BUDG ĢD norādes.
- Algas korekcijas koeficients Londonai ir 1,344.
- Komandējumu izmaksas tiek lēstas EUR 10,000 apmērā.
- Ar darbinieku pieņemšanu saistītās izmaksas (ceļošana, viesnīca, medicīniskās pārbaudes, iekārtošanās un citi pabalsti, pārcelšanās izmaksas u.c.) tiek lēstas EUR 12 700 apmērā.

Vajadzīgā budžeta palielinājuma nākamajiem trim gadiem aprēķina metode ir detalizētāk atspoguļota tabulā. Aprēķinā atspoguļots tas, ka Savienības budžets finansē 40% no izmaksām.

Izmaksu veids	Aprēķins	Summa (tūkstošos)			
		2016.	2017.	2018.	Kopā
Personāla izdevumi					
11 Algas un pabalsti	=2 x 132 x1.344	355	355	355	1,064
12 Ar pieņemšanu darbā saistītie izdevumi	=2 x 13	25			25
13 Komandējumu izdevumi	=2 x 10	20	20	20	60
Kopā: Personāla izdevumi		400	375	375	1,150
No tiem Kopienas ieguldījums (40 %)		160	150	150	460
No tiem dalībvalstu ieguldījums (60 %)		240	225	225	690